

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

Редкація: 1. Адміністратор
"Свобода" 25-35 Grand St.
Jersey City, N. J. 07310
432-0237
432-0807
УНІОСОЮЗ: 435-6747
Тел. в Нью-Йорку:
"Свобода" 1-4121
УНІОСОЮЗ: "Свобода" 1-5597

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 14 квітня, 1971

В АМЕРИЦІ

ПІД КІНЕЦЬ ЦЬОГО МІСЯЦЯ ВІДБУДУТЬСЯ два панелі, в Сенаті і в Палаті Репрезентантів, на тему моральної відповідальності ЗСА у в'єтнамській війні і цьому просторі Індокитаю. У Сенатській підкомісії в справах біженців, якою керує сенатор Едвард Кеннеді, будуть записувати деяких членів уряду, що вони думають про втілювати та дивні жертви в Індокитаї, викликані військовими операціями ЗСА та Південного В'єтнаму. В Підкомісії Палати Репрезентантів будуть розглядати проблему урядової пачифікації у Південному В'єтнамі, що її підтримують ЗСА.

РОБІТНИКИ І СЛУЖБОВЦІ В ЧЛІЕ

Вважаючи, що уряд на чолі з президентом - марксистом Д-ром Алленде є "за робочу класу", почали масово спінуватися, або і виступати не приходили на працю. На лівовиці в Сантьяго не можна дістати теплої кави вранці, бо робітники не приходять вчасно на службу. Масові записання є на фабриках і заводах. Д-р Алленде сказав, що буде боротися проти протестів і записань, які подекуди охопили майже половину працівників.

ФУНДАЦІЯ ДЖАНА СІМОНА ГУТЕНГАЙМА

призначила 3.7 мільйона доларів на стипендії й нагороди для 354 науковців і мистців. Цього року Фондация призначила на понад один мільйон доларів нагород більше, дівастив велику спадщину від померлої Ольги Гріш Гутенгайм, вдови по Джанові Сімоні Гутенгаймові. Її нагороди призначені в загальному так, щоб відзначені науковці й мистці могли спокійно і в забезпеченні працювати щонайменше один рік. Між молоддю відзначено поета Тома Кларка, романиста Віктора Коллакова, драматурга Сема Шепарда та ін.

У 22 АМЕРИКАНСЬКИХ МІСТАХ

з населенням в понад 100 000 осіб зменшилась кількість кримінальних злочинів, але в 132 інших містах — зросла ще більше. Там, де злочинів стало менше, була здебільша кількість поліції, а міські управи провадили спеціальні програми серед населення.

ШЕФ ПОЛІЦІЇ МІСТА НЬОУАРКУ

Н. Дж. Рідден заявив, що "в місті вже є налагоджені пістолі" і що там може знову повторитися те нещастя, яке пережив Ньорк у 1967 році, коли відбулись великі заворушення і коли загинули 23 особи. Шеф поліції перестерегає міську управу і всіх громадян, щоб вони доклали всіх зусиль і не допустили до нової трагедії. Ліви кола з-поміж воєнних груп негрів домагаються, щоб Джан Рідден уступив. У Ньорку вже одинадцять тижнів триває страйк учителів, між білим і чорним населенням зростає непорозуміння.

ПОДРОЖІ ЛІТАКАМИ В ЗСА ПОДОРОЖУВАЮТЬ

У травні на 6 відсотків знизилась ціна на літаки. Це, звичайно, повідомляють, що летючі цивільні компанії, зможуть аж до 9 відсотків підвищити оплату за транспортні пасажирів, щоб таким шляхом збалансувати свій бухгалтерський бюджет. Деякі летючі лінії, домагаючись підвищення оплати за перевезення пасажирів від 12 до 24 відсотків, дають лінійним компаніям малий минулого року щонайменше 100 мільйонів доларів втрат.

У СВІТІ

ФРАНЦІЯ МАС ВАЖКИЙ КОНФЛІКТ З АЛЖИРОМ

який, виборивши собі від Франції державну самостійність у 1962 році, зберігав із Францією особливо тісні культурні й господарські взаємини. Рішення Алжиру привласнити собі 51 відсоток у ділях в алжирському французькій компанії, що експлуатує і експортує алжирську нафту, обурює французів. Переговори в цій справі покищо скінчились невдачею. Алжирський президент вислав двох членів свого уряду до марокканського короля і туніського президента — шукати в них підтримки в тому спорі з Францією.

ЕТЮПСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ОТРИМАЛА

нового патріарха в особі архієпископа Теодороса. Етіопський монарх Ісидор Селассіє затвердив цей вибір. Патріарх Абуна Базиліос помер 12 жовтня минулого року. Етіопська Православна Церква рахує свою історію від 4-го сторіччя після пар. Христа і нараховує 12 мільйонів вірних.

В ІПОНІ ВІДБУЛИСЯ

в минулий понеділок вибори 18-ох губернаторів на всіх 46 префектур, себто губерній, при чому 16 обрано або виключно з лівих керівних консервативних Лівально-демократичної партії, або з коаліційної лівих Лівально-демократичної і Соціалістичної партій. Але в Токіо і Йокогамі програли кандидати лівої партії. Уряд прем'єра Ейсай Сато, а перемогли кандидати соціалістично-комуністичного блоку.

ІНДІЯ НАРАХОВУЄ

за недавнім переписом — 547 мільйонів населення. Коли б уряд не відтримував був енергійно акції за контролю народних, то було б ще на 14 мільйонів душ більше. На кожних 10 мешканців — тільки три вміють читати й писати, а семеро все ще є неграмотними.

ВІЛЬНИЙ КИТАЙ СТРИВОЖЕНИЙ

щораз новими позначками наближення між ЗСА і комуністичним Китаєм, однак водночас переконаний, що президент Ніксон не піде на гачок дипломатичної і пропагандистської гри Пейпінгу та в основному залишиться вірним союзником з Вільним Китаєм з оцінкою на Тайвані (Формозі). Президент Ніксон прийняв в минулий понеділок посла Вільного Китаю Чов Шу-на, який зараз потім відлетів до Тайпєй на становищі міністра закордонних справ.

КОМУНІСТИЧНА ПІВНІЧНА КОРЕЯ ЗАПРОПОНУВАЛА

щоби представники політичних партій і громадських організацій з обох частин поділеної Кореї зійшлися для дискусії над можливостями поправити взаємини між тими поділеними частинами та їх з'єднання. Але Північна Корея далі стоїть на принциповому становищі, що вона "не визнає" теперішнього південно-кореєського режиму та вимагає скасування договору між Південною Кореєю і Японією і відкликання з Південної Кореї всіх американських військ. Тому ця остання комуністична пропозиція для вільних корейців не сприйнятлива.

ЕВРОПЕЙСЬКІ ЦИТАНИ ВИМАГАЮТЬ

міжнародного визнання їх як окремої національної особистості та охорони проти спеціальних законів, існуючих в різних країнах, що забороняють їхнє кочівниче життя. Та проти політичної денационалізації і асиміляції, існуючої в більшості країн світу. Цигани твердять, що вони нараховують ще три мільйони осіб, вірних їхнім традиціям. На їхній конгрес у Лондоні прибули делегати з 15-ох різних країн. Під час того конгресу відбулося також вичиня двох молодих циганів з усім традиційним церемоніалом.

МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАПОВІДАЮТЬ НА 1-го ТРАВНЯ ВЕЛИКУ МАНІФЕСТАЦІЮ В НЬО ЙОРКУ В ОБОРОНІ МОРОЗА

Молодечі і студентські організації: Пласт, Спілка української Молоді Америки, Об'єднання Демократичної української Молоді, Союз українських Студентських Товариств Америки, "Зарев" і Товариство української Студентської Молоді ім. Міхновського, які спільно творять Конференцію Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УКА, заповідають на 1-го травня д.р. велику демонстрацію перед будинком Об'єднаних Націй та Совєтської Мисії в Нью-Йорку в обороні Валентина Мороза та всіх українських політичних в'язнів у Совєтському Союзі. Збірка для демонстрації почнеться тієї суботи, 1-го травня, о годині 1-ій по полудні при Першій есенію і 47-й вулиці. О годині 3-ій по полудні зібрані демонстранти вирушать походом перед будинком Совєтської Мисії при 67-й вулиці і Лексингтон есенію. Підготувалась багато транспарентів та відповідну літературу для інформації про причини і цілі демонстрації. Згадавши молоді і студентські організації закликають всі місцеві і довірливі свої стани, осередки і віділи, як і все громадянство до якнайбільш масової участі в цій великій демонстрації. Про підготовку та плани і вигляди демонстрації інформацію представляють Конференції Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УКА редакцію "Свободи" під час своїх відвідів в редакції мина, о годині 1-ій по полудні, 9-го квітня, що й видно на фотознімці.

Представники Конференції Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УКА під час своїх відвідів в редакції "Свободи", в якій в тому часі перебував і заступник головного редактора УНС на Канаду сенатор Павло Юзик, приїхавши до Джерзі Сіті на єдиний наради Екзекутиву і Контрольної Комісії УНСОЮЗУ. На фото (зліва): Анна Прохик, Андрій Ластовський, ред. Сенон Сивлик, мгр. Євген Гановський, Катка Семанович та сенатор Павло Юзик.

З'єднання летунства і воєнної флотії ЗСА залишаться в Південно-Східній Азії і після виведення звідти наземних військ

Вашингтон. — Секретар оборони ЗСА Мелвін Р. Лерд заявив під час пресової конференції, яка відбулася тут у вівторок 13 квітня ц. р., що ЗСА відвертатимуть у Південно-Східній Азії з'єднання свого летунства і морської флотії також і після того, як звідти будуть виведені всі американські наземні війська. Присутність цих з'єднань буде колючою для успішного "продовження політики, реальної стриманості" в цій частині світу в дискусіях прохач цього року, значить у найбільшій частині. Згідно із заявою Лерда, американська участь у Південно-Східній Азії буде обмежуватися до мінімуму. Адміністрація през. Ніксона проти підвищення платень у сталевій індустрії

Вашингтон. — Уряд през. Ніксона звернувся до керівництва корпорацій і підприємств сталеварної індустрії та провів робітничих спілок з попередженням, що надмірна підвишка заробітних платень, така, як її добилися востаннє робітники фабрик консервних банок (пушок), збільшить тільки труднощі сталеварної індустрії і причинить до дальшого збільшення безробіття. Виступивши з таким попередженням Рада Економічних Дорадинок Президента з метою запобігти дальшому поширенню інфляції. Проте, проводи робітничих спілок поставилися до закликів Адміністрації през. Ніксона негативно. Президент Спілки Об'єднаних Сталеварних Робітників Америки І. В. А. Бел заявив, що його спілка не ризикне із своїх вимог, запланованих для поставлення у переговорах у справі нового контракту, які почнуться вже найближчим часом. В господарських колах вважають, що назване спілка буде добиватися тієї ж підвишки заробітних платень, як її одержали робітники фабрик консервних банок. В Репорті Ради Економічних Дорадинок Президента стверджується в даний момент, що підвишка цін у сталеварній індустрії, як таке, в інших галузях індустрії, таких, як нафтова, була останнім часом досить поміркованою.

ПОЛОГОДЖЕННЯ ПРЕТЕНСІЙ ТУБІЛЬЦІВ АЛЯСКИ

Під час зустрічі в Білому Домі през. Ніксон заявив, що Уряд ЗСА готовий задовольнити претенсії тубільців Аляски — індіан, ескімосів і алеутів сорок мільйонами акрів землі та одним мільйоном доларів. Під час зустрічі разом з Президентом виступили президент Федерації Тубільців Аляски Доналд В. Райт (зліва) та секретар внутрішніх справ Роджерс Ц. Б. Мортон (з правого боку).

Єгипет, Лівія, Судан і Сирія узгоджують становище супроти Ізраїлю

Каїро. — Єгипетський президент Анвар Садат конферувал в минулий вівторок двічі з президентами Лівії, Судану і Сирії, які прибули до єгипетської столиці із чолі своїх делегацій, щоб створити одностайний політичний і воєнний фронт супроти Ізраїлю. Анвар Садат, пригортаючи Єгипет до нової війни проти Ізраїлю на випадок невдачі теперішніх закусючих дипломатичних заходів щодо замирення, хочє скріпити арабську сторону тією єдністю, якої бракувало в усіх давніших зусиллях арабів. Арабський лідер хвилюється тепер до найактуальнішої справи, як поставиться Ізраїль до пропозиції Анвара Садата відкрити Суейський канал та як розвинуться події в Йорданії, де існує перманентне напруження між Ізраїлем та арабами.

О. Солженіцин добирається до опублікування свого нового твору в СССР

Москва. — Згідно з повідомленнями, одержаними від друзів відомого совєтського письменника і минулолічного лауреата Нобелів Олександра І. Солженіцина, цей засуджуваний офіційно критикою і вигнаний із Спілки Письменників СССР автор, хоче добитися опублікування свого нового твору "Серпень 1914 року". З тією метою він розіслав до совєтських видавничих лав, в якому інформую, що він закінчив працю над цим твором і хотів би його надрукувати в котромусь із цих видавничих, які, як відомо, усі є партійно-державними підприємствами. Досі О. Солженіцин не одержав ніякої відповіді на свої листи. Багато виглядів на те, щоб "Серпень 1914 року" був надрукований в СССР.

В університеті в Чикаго влаштовано українську виставку

Чикаго (В.Б.). — Надзвичайною подією в Чикаго цього року — це введення української мови в осінній кварталі в престижній і визначній Чикаго Університеті. На відзначення цієї події університет влаштував виставку української книжки та книжок про Україну в новозбудованій Регенштейн Бібліотеці. Виставка триватиме від 22 березня по 21 травня ц.р. Це перша українська і взагалі слов'янська виставка в Чикаго Університеті. Уроцісте відкриття виставки з товаришеским часом відбулося 2-го квітня о год. 8:30 вечора в приміщенні Бібліотеки Регенштейн. Уже від 7 год. пані Галина Паньків (поетеса Ганна Чернів), бібліотекарка славістичного відділу Чикаго Університету пояснювала виставлені експонати, беручи групи по 25 осіб. Присутні мали теж можливість оглянути всю нову бібліотеку. Пані Паньків, упорядниця виставки, вклала багато праці і зусиль, щоб гідно зарекоментувати українську культуру. В офіційній частині промовляв п. Стенлі Гавін, заступник директора бібліотеки, д-р Роберт Стрітер, декан гуманістичних наук і д-р Едвард Станкович, голова факультету славістики. Пані Л. Шандра, голова Окружної Ради США в Чикаго, яка спонсорувала цю виставку, подякувала присутнім за участь, а пані Паньків сказала спеціальне привітання за весь її труд. Офіційним господарем був Український Студентський Клуб, який подбав про перекуску. Тому, що виставка продовжена до 21 травня, пороблено старання, щоб створити спеціальні тури для учнів українських суботніх шкіл. Український Народний Союз згодився покрити кошт автобусів на такі прогулянки.

Китайські комуністи дозволили дружині пінг-понгу з ЗСА вийти з честю з змагу

Пейпінг. — У вівторок 1-го квітня відбувся в столиці Комуністичного Китаю, пекін, між китайською і американською дружинами настільного тенісу. Американці програли до китайців 5:3 у чоловічому складі та 5:4 у жіночому. Голова американської дружини Грегор Стінговен із Дітройту і привів під час того змагу американські кореспонденти одночасно стверджують, що китайські комуністи свідомо відмовилися не скласти своєї дружини з найкращих своїх гравців, ані теж не грали так щоб тільки виграли, а щоб дати публіці цікаве видовище і не упорювати своїх американських гостей дуже високою програю. Китайці належать до найкращих пінг-понгістів у світі, що доказали на останньому міжнародному турнірі в Нагоя в Японії, де здобули чотири нагороди на всіх чл. Американська дружина виступила у зменшеному 7-мильйонному складі, бо один її член 18-тирічний Джанг Тейне гід, захворів і залишився в готелі. Китайський ватоні дач висловив жаль, а під приводу та передану хворому американцеві звідання, американці — чотири чоловіки і три жінки — відступили в блакитних одягах, китайці — у червоних. Найбільше уваги з-поміж американців звертав на себе довговолосий Глен Морган з Каліфорнії, який мав на голові червону стрічку, що притримувала його волосся. Маючи китайські гадати ставилися до американських гостей дуже прихильно. На середину 1-го квітня була призначена збірка збірників американської дружини у китайсько-китайського прем'єра Ен-лая. Пейпінгський уряд — у дальшому приймаючи жести — дозволив їм в'їзд до Пейпінгу, де чекером амеріканської журналістики, далекодівного кореспондента "Н. Н. Таймсу". Всі вони стверджують, що в Комуністичному Китаї помічався атмосфера "відлуги" після нещасної "культурної революції" перед кількома роками.

Бенгальці у Східному Пакистані створили підпільний уряд

Нью Делі. — Бенгальські самостійники у Східному Пакистані створили свій підпільний уряд, проголошавши, що прем'єром є Таоді Ахмед, а президентом — Шейх Мубарак Рахман. Цей останній перебуває в в'язниці, вивезений до Західного Пакистану, і його мають судити за державну зраду. Підпільні власті далі не допущають до Східного Пакистану ніяких закордонних журналістів та посилають своїх газетчиків тільки урядові журналістів, що заповнюють про "покоїв і лад" на всьому терені Східного Пакистану. Проте чужинські журналісти, які перебувають в Індії і відішли у прикордонній смузі запускарються на терен Східного Пакистану, стверджують одностайно, що в тій країні триває від 26-го березня ц. р. військовий терор, з фізичним винищуванням всієї бенгальської інтелектуальної верхівки. Присутні, що бачили деяких з них, не приїжджали до воювання в розмові з терені та коли не відішли летунство. Бенгальці розчаровані становищем Америки, від якої вони сподівалися підтримки — поадоляють американські кореспонденти.

В Норт-Дакоті пані і д-р Жуковські продовжують ширити правду про Україну

Бісмарк, Н. Д. — Як у попередніх роках, так і цього року пані Святослава і д-р Антон Жуковські були запрошені американськими організаціями дати доповіді про Україну. П. культуру і її теперішнє політичне положення. Пані Жуковська дала для американського жіноцтва різних жіночих клубів і для найвищих клас гайскулів шість таких виступів, в січні, лютому і березні ц. р. — Свої виступи пані Слава ілюструвала показом власноручно виконаних численних вишивок, показом української кераміки і численних писанок, виконаних нашим жіноцвом у Норт-Дакоті. П. виступи були широко коментовані і дискутовані американським жіноцвом і студентами. На травень учителів і дівчат з гайскулів мають в плані відвідати д-р Жуковський, який с в українській стилі, де буде показ українських вишивок і українських страп.

Д-р Жуковський, м.и.о. своїх численних громадських обов'язків, мав 21-го березня ц.р. доповідь у столичній клубі Ротарій, на яку були запрошені численні гості. Темою доповіді було: "Україна і її досвід з російським імперіалізмом і комунізмом". На доповідь прибуло багато американських професіоналістів: як лікарі, адвокати, редактори майже всіх місцевих газет, коментатори радіо і телевізійних виступів, членови

ПОСАДИВ ЛІТАК БЕЗ ДВІГУНА

Військового летуна-інструктора Випного військового училища в Україні 139-річного майора Т. Мельника спілкувало лихо в повітрі, коли він час фігур вишого пілота українських вишивок і українських страп. Він наказав курсантові вискочити з допомогою катapultу, що той і зробив, а сам зумів посадити швидконого винищувача без мотору на гальванні в ділі. За те, що врятував "для держави" вартісний літак, дістав подяку командуючого Київського військового округу ген.полк. Салманова та з Москвою американських професіоналістів: як лікарі, адвокати, редактори майже всіх місцевих газет, коментатори радіо і телевізійних виступів, членови

шляху, яким вступає на мистецький, невідомий до того часу шлях у музиці. (Між іншим, у цьому творі він перший застосував прийом бітональності, зживаючи одночасно звучання двох неспоріднених тональностей, Фіс-Дур та Ц-Дур, який описав зсволіт майже всі сучасні композитори).

У 1913 р. відбулася в Парижі прем'єра чергового балету Стравінського «Весняна Весна» — твір, який зробив у музиці цілковитий переворот і, як такий, ще й досі неперевершений, який революційніший музичний твір нашого століття. На основі балету — релігійний ритуал поганської давнини, поєднаний з пробудженням асені.

Музика цього містичного твору так примітивна, що, якщо б не була та старовина, і поганські божки і криваві корстокі обичаї. Музика

ла, варварсько - стихійна
Ритміка твору і його інстру-
ментація в порівнянні з усім,
що було перед тим, та ще й
на сьогодні - безмежно
квильюча й фансіююча.
Не диво, що цей твір відкрив
у музиці зовсім нові борі
(Закінчення на стор 6-й)

СТОРИНКИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ У ЙОГО 50-РІЧЧЯ

У 50-РІЧЧЯ УВУ

ВІДЗВІД РЕКТОРАТУ І СЕНАТУ

17 січня 1921 р. — серед найважливіших післявоєнних еміграційних угод — відбувся у Відні інавгураційний виклад Українського Вільного Університету.

З цього часу УВУ стоїть безперервно 50 літ на службі рідної культури та спільноти.

Щоб зрозуміти це неповторне явище в історії культури людства, треба усвідомити, що УВУ постає, як здійснення мрії кількох генерацій українських вчених та студентів. Коли у висліді злочинів царських указів — валуєвського та емського — українська культура й мова були приречені на загибелі, коли одночасно в австрійській займанщині польська шовіністична адміністрація ставила перепони для постання українського університету, українське студентство в боротьбі за нього приносило впродовж десятиліть найбільшні жертви, при чому не бракувало арештів, судових процесів та присудів і навіть кривавої жертви Адама Коцюка. І коли, врешті, рідний Університет постав за межами Батьківщини, то сталося це в час, як під совєтським режимом була адушена всяка свобода думки й досліду, а в Польщі зміг діяти — і то тільки деякий час, Тасманий університет, — із викладами у підвалах, при затемнених світилах, при закритих та сторожених дверях, із семінарами, які нерідко кінчалися у в'язницях.

Такі факти зобов'язують, і Український Вільний університет зумів згуртувати справжніх фанатиків справи, яку уважали своїм найвищим обов'язком утримати серед найнесприятливіших обставин символ свободи вільного досліду, — свідомі, що без рідного університету немає власної держави, а без вільного університету із повною академічною свободою нема творчої людини, ані братерської спільноти вільних та рівних громадян!

На своєму шляху довелось Українському Вільному Університету міняти місце дії: Відень — Прага — Мюнхен це етапи його трагічної, але не менше величюї долі, що присудила УВУ бути не тільки екзилним, але й мандричним університетом, який то факт ще тільки скріпився у хвилині візиту професури УВУ з Мюнхену на різні місця переселення, коли наша Альма Матер, маючи свої Делегатури у ЗСА, Канаді й Франції, стала духовним осередком для розпороснених у світі українських професорів та студентів.

Перемоги на своєму шляху всі труднощі й перетривати лихоліття дозволили УВУ не тільки жертвувати професури та посвяти студентства, свідомих виняткової післяништва, але й розуміння та всебічна підтримка цілої нашої спільноти. Тому в з'єдненні з цілим Громадянством збирається УВУ відзначити її своє 50-ліття, і тому в ювілейні звернення не сміє бракувати й короткого звіту з довершеного, щоб наша суспільність була свідомою, що із бл. 400 докторів та понад 100 магистрів УВУ кілька десятків працюють за своїм фахом, як професори на чужих університетах та високих школах, що є найкращим свідченням рівня студій. Далші десятки наших інтелектуалів вишколюються кожнорічно на літніх семестрах, а одночасно УВУ подбав про спеціальні Курси Українознавства для тієї нашої молоді, яка не мала змоги вчитися в системі рідної школи на чужині, чи яка хоче підвищити своє знання, щоб згодом могли студіювати українську й запевнити науковий доріст.

90 томів різних підручників, монографій, наукових збірників та річників українознавства із 15 000 сторінок — це вислід 25-річної праці мюнхенського періоду. Не зважаючи на брак фондів, бібліотека УВУ зуміла зберегти до 10 000 цінних томів, що колись будуть багатим джерелом для студій, які відкриває залізниця завізав, за яку тільки з трудом може проникнути українська книга.

На цьому тлі вже зробленого запроєктовано на порозі другого п'ятдесятиліття поширення праці, а зокрема докладає старани.

Щоб літні виклади УВУ сталися місцем постійної зустрічі всіх українських студентів; щоб УВУ стався одночасно видавничим центром для праць розсіяних українських професорів різних університетів та їх студентів з українознавчими дисертаціями на тих же університетах; щоб бібліотека УВУ сталася центральною бібліотекою українців на чужині, куди приходили б дари від цих видавничих та усіх громадян, та щоб при бібліотеці постав архів невіданих праць наших вчених;

щоб статися посередником між українським та чужим науковим світом та дбати постійно про чужомовні українознавчі підручники та про високоякісні літературні переклади, що були б свідченням нашої культури; щоб при УВУ створили — під патронатом СКВУ — інститут Сходознавства, в якому досліджувало б сучасні процеси в Україні.

Здійснити ці найбільші завдання дозволять Товариства Прихильників УВУ, заініційовані нашими докторами та магістрами, від яких вишла також ідея широкого відзначення Ювілею, що м. ін. повинен стати джерелом основного ювілейного фонду, потрібного на фінансування півнів. При тому ювілейні святкування, які проходять у всіх більших зосередженнях українців у світі, мають бути насамперед справжніми культурними подіями для нашої діаспори, вони мають бути об'єднуючими моментами, але мають одночасно залишити тривкі сліди на місцях. І тому ювілейні комітети мають запланувати й організувати

виставки наукових видань із спеціальним углядженням видань УВУ — на відповідних мистецьких тлі — картини кераміки, вишивки, фольклорного мистецтва; наукові конференції — з чужомовними сесіями, на яких буде нагода зустрітися із чужим науковим світом. Доводить цих конференцій заповнювати матеріалом до запланованого Ювілейного Збірника, що об'єднає Професуру із молодими дослідниками; дискусійні лави для аналізу сучасної духовної ситуації модерного світу — з метою конфронтувати із загальною ситуацією нашої ідейності, а зокрема допомогти нашій молоді в її шуканнях свого місця серед складних умов; товариські зустрічі з метою зближувати всіх українців у їх спільному шуканні.

Таким чином, майбутнє Українського Вільного Університету бачимо у творчій співдії професури УВУ із усіма колишніми й теперішніми студентами та із цілою нашою суспільністю! І до тої співдії — з постійною думкою про розбудову української культури — найсердечніше запрошуємо.

Ректорат та Сенат
Українського Вільного Університету

СЕНАТ УВУ

Сенат УВУ під час свого засідання 5 грудня 1970 р. Сидять: проф. д-р О. Кульчицький, декан філософського факультету; ректор проф. д-р В. Янів; проф. д-р Н. Полонська-Василенко, декан філософського факультету. Стоять: мгр В. Дідович, головний секретар УВУ; проф. д-р З. Соколюк та проф. д-р Г. Гори, декан і профектор факультету правничих та суспільно-економічних наук (бракує проф. д-р В. Ореліцький, проректор).

НАВЧАЛЬНО-АВДИТОРНА ДІЯЛЬНІСТЬ УВУ

Основним завданням кожного університету є навчально-авдиторна діяльність. В УВУ викристалізувалися в останніх роках дві основні форми таких навчальних курсів:

1. Маючи з 16 вересня 1950 р. офіційне визнання баварського міністерства освіти (з правом видавання дипломів), УВУ основну увагу звертає на нормальні семестри на обох факультетах, — філософському й правничо-суспільно-економічному. З огляду на обмежене число студентів та докторантів, семестри відбуваються тільки в літніх місяцях, що є дуже догоде для колишніх студентів УВУ, які є ввесь рік заробітково зайняті, а в УВУ в літніх місяцях мають змогу закінчити студії.

2. З огляду на те, що тільки мала кількість гімназійних учнів мала нагоду користуватися з доповняльними курсами українознавства, УВУ улаштувало для студентів чужих університетів Вишкільні Літні Курси Українознавства (ВЛКУ), останньо обмежені часом до трьох тижнів.

Найбільше усталізоване й у частині з на філософському факультеті, що є повністю зрозуміле: УВУ — це спеціальний тип українознавчого університету, а типова для українознавства факультетом є філософський факультет (хоч і факультет правничих та суспільно-економічних наук в УВУ має спеціальне спрямування на студії даних дисциплін у ширшому зв'язку із Сходознавством).

Тому до УВУ звертаються насамперед студенти, які бажать науково присвятитися українознавчим предметам; припадуть до УВУ ті професори чи викладачі чужих університетів, які хочуть доповнити своє знання. В останнім році (1970) кількість студентів філософського факультету збільшилася на 50%. Відповідно до того звертається спеціальну увагу на збільшення кількості викладових годин (і автоматично й викладачів) саме на філософському факультеті. Предметів за роками було: 1968 — 17, 1969 — 29, 1970 — 33, а викладових годин, відповідно до того: 158, 179 та 196 (до зарахування семестру треба вислухати найменше 140 годин, при чому для зарахування треба здебільше скласти коллокіальний іспит). 1970 р. був винятковий з погляду зложення докторських ригорів, і на філософському факультеті було точно 10 промов; в цьому ж часі вивано 2 магістерські дипломи.

На правничому факультеті кількість слухачів була така ж, 26 у 1969 р., але саме в 1969 р. зауважено зменшене зацікавлення в порівнянні із першими роками відновленого навчання, що викинулося тим, що поволи вичерпується той резервуар давніх студентів УВУ, які бажали б закінчити студії у

рідній Альма Матер, а правничої дисципліни (чи економічно-суспільної) нові студенти радше слухають на чужих університетах. 1970 р. були були дві промоції на цьому факультеті.

Дуже нерівномірна є фреквенція на Вишкільних Літніх Курсах Українознавства: Вона досягла свого максимуму в 1969 р. (73 курсантів) у зв'язку із тим, що ЦЕСУС відбував свій конгрес у Мюнхені, і з тої нагоди читало студентів приїжджало до Мюнхену із Канади та із ЗСА (разом всіх студентів у тому році було 102). Намаючи, 1970 р. Конгрес ЦЕСУС був у Монтреалі, і в зв'язку із тим тільки мало студентів подорожувало до Європи, а ще й студенти з Європи у поважній кількості поїхали на конгрес за океан. Треба нагадати, що 1971 р. знову буде роком збільшеної фреквенції на ВЛКУ, а це тому, що ЦЕСУС планує відзначити своє 50-ліття спільно із УВУ, і одним із виявів ювілейної програми мають бути Студійні дні ЦЕСУСу у Мюнхені (7-14 серпня). Часові курси УВУ мають безпосередньо попереджувати Студійну студентську імпресу, і навіть тематично вони мають в'язатися із студійними днями.

При загальному огляді треба ще сказати, що є певна кількість імагрикулованих студентів, які не змогли приїхати на літні семестри 1970 р., але вони вдержують зв'язок із професорами, підготтовуючись до приїзду на наступні семестри. Підсумовуючи, в УВУ було разом 1970 р. 80 студентів, і варто буде для історичної пригадки сказати, що у Відні починав свою працю УВУ із 90 студентами. Правда, теперішнє число студентів є далеке від максимальної кількості у Празі, на початку діяльності (до 800), чи навіть у перших роках у Мюнхені (1946-49 до 400), але треба сказати, що тепер число усталізувалося.

Ректорат УВУ заініціював в останні роки дві нові форми навчання, а саме 1969 р. відбулися два вишкільні курси для учителів доповняльних шкіл українознавства (в травні — у Німеччині, в грудні — в Англії, разом понад 130 учасників). Знову ж 1971 р. організовано у співдії з Вищим Церковним Правлінням УАПЦ теологічний семінар для священників та мирян північного покликання. Обидва курси — теологічний та учительський — мають бути продовжені. За суттєвості наших громадських виступів студентівської молоді організування спеціальних курсів для наших суспільних та культурно-освітніх діячів.

В підсумку, (якщо узглядити разом і Богословський семінар), навчальна діяльність УВУ в 1970 р. у цифрах представляється так: 31 професорів та запрошених викладачів читали разом 77 курсів із 455 викладовими годинами.

ПРЕСОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ УВУ

Згідно із тоном ювілейної відозви, що майбутнє УВУ лежить у творчій співдії із цілою суспільністю, Ректорат УВУ почав підготовку ювілейних святкувань у Мюнхені від затіснення зв'язків із громадянством. Свідомий, як дуже ті зв'язки залежать від прилюдної opinio, Сенат насамперед рішився скликати Пресову конференцію для туаліноу діяльності та планами на найближче майбутнє. Конференція відбулася в ознайомлення загалу із акпріміщенням Дому Української Науки у Мюнхені, в п'ятницю 26 лютого б. р.

Зустрілася конференція з дуже великим зацікавленням: На лісту пригласних записалося 19 членів Спільни Українських Журналістів, які репрезентували нашу періодичну пресу різних напрямів: "Гомін України", "Метя", "Сучасність", "Українське Слово", "Український Самостійник", "Українські Вісті", Українську Секцію радіомовлень Свобода, "Християнський Голос", "Шлях Перемоги" й ін.

Сенат УВУ був заступлений ректором УВУ проф. В. Яневом, та деканом факультету правничих та суспільно-економічних наук проф. д-ром З. Соколюком, а від Адміністрації був головний секретар УВУ — мгр В. Дідович.

Проф. Янів у своїм впровадженні слові зазначив, що менше йому залежить на поданнях самих інформацій, як на обміні думок, на дружній гутірці, а часі якої могли б присутні виступити із добрим та зичливим порадом, але й з критикою. Саме такий підхід був остільки можливий, що присутні редактори отримали багату документацію із звітами за останні місяці діяльності.

1. Насамперед, передано їм останні три числа Бюлетеня УВУ, в яких були звіти за попередню каденцію УВУ (27 квітня 1968 — 18 серпня 1970), із поїздки ректора до ЗСА й Канади (19 серпня — 3 жовтня 1970) та за першого пірвоку теперішньої каденції (18 серпня 1970 — 18 лютого 1971 р.).

2. Деякі матеріали із німецьких публікацій, а саме найновіше число "Записок Товариства Сприяння Українській Нації", в якому була скрошена, а тому більше синтетична й поглядна, версія звіту за попередню каденцію праці. В цьому ж числі була надрукована низка праць габілантів УВУ, що вказували вже цілком практично на діяльність УВУ (д-р Г. Васильович, який в міжчасі вже габілантувався, д-р К. Митрович та д-р Б. Феденко).

Окремо був той німецький звіт за останній рік діяльності (1970), який зложено для баварського Міністерства Освіти та Віровизнання, від якого УВУ має від 1950 р. офіційне визнання.

3. Всі інформації були ще раз зібрані, але вже в цілком іншій оформленні (у коротких статтях, що стосувалися поодиноких ділянок діяльності, чи поодиноких її виявів), у спеціально-підготовленим Пресовим Бюлетені.

Цей Бюлетень (ч. 1-7, за 23 лютого 1971 р.) був одночасно розісланий до всіх наших Редакцій у вільному світі: він подавав на 19 сторінок циклістильного машинопису 13 інформацій, і присутні журналісти вітали короткість інформацій (ні одна не була довшою, як на дві сторінки з інтервісією!).

Всі матеріали були розложені на тілі найновіших видань УВУ, які стояли також до диспозиції Редакторів. При чій ескіловості матеріалів референт міг обмежитися при інформуванні тільки до вказання основних напрямків діяльності.

Після реферету виявлявся жвавий обмін думками, при чому ред. З. Пеленський поставив дуже актуальне питання, чому й досі суспільність так мало поінформована

на про незаперечні досягнення УВУ, а ректор вказував на труднощі інформації: За останньої каденції створено при Сенаті окремий пресовий реферат УВУ, який видавав періодично три пресові Бюлетені у рік, а крім цього ще декілька інформацій про біжучі події: це є максимум, що можна було за даних умов, при недостатній кількості працівників, зробити, але ж Редакції тільки частково використовували бюлетені, не бажачи повторяти вісток, які одночасно з'являлися деінде. Самі ж редакції знову не мали змоги — за браком персоналу — інформувати відповідно переддавати, а тим менше могли вони мати репортери, які такі на місці в УВУ шукали б за інформаціями, як це є здебільше — діється за нормальних умов праці. Проф. Янів не занедбав особистих зустрічей із журналістами в часі своїх поїздок (він відвідав дослісно в сі редакції в тих місцевостях, де він був). Тепер керівні органи УВУ започаткували нову форму інформації: пресові конференції. Ред Пеленський вказував у доповненні до свого виступу на важливість рецензування видань УВУ, тим більше, що останньо появилось кілька дуже цінних публікацій.

Ред. В. Ленік інформував про плани, які стосуються відзначення 50-ліття. Ред Р. Драган інтерпелував, щоб Ректорат застосував санкції супроти тих професорів, які в своїх публікаціях висловлюють сумніви щодо доцільності продовжувати, самостійницьку політику, мовляв, вона є утопічна, але ж самі присутні вказали, що це не є завдання УВУ стояти на сторожі ідеологічної "чистоти" професорського збору, бо це загрожувало б суб'єктивністю. В дискусії виникло питання доцільності, якось загально-громадського о суду, що стояв би на сторожі громадської моралі, але це не є справа УВУ. Мгр А. Мельник інтерпелував матеріальним забезпеченням існування УВУ, а проф. Янів інформовав, що товариство прихильників УВУ, побудоване на найтривкішій — комерційній — базі, могло б питання фонду успішно розв'язати: При 2000 членів, які за річну вkladку 20-30 дол. отримували б всі видання УВУ (сьогодні перебічю 6 томів у рік вартості 20-30 дол.), можна б мати запланований бюджет бл. 50000 дол., який давав би вже можливість нормального планування, тим більше, що далші фонди могли б постійно впливати із студійних оплат та екзамінаційних такс, і тільки у виняткових випадках із дотацій меценатів. Тому саме тепер стільки уваги присвячується організації Товариства прихильників УВУ (і саме організації цього Товариства були присвячені дві останні поїздки ректора УВУ у 1970 р.).

Дискусію продовжено вже у сповіднішій формі за традиційною чаркою вина та скромною перекускою, при чому редактори мали нагоду особисто оглянути ще архів УВУ, зокрема архів видань із спеціальними експозиційними касетами, в яких є висвітлені найновіші видання здебільше, за останній рік діяльності. Спеціальну увагу звернули картини маєстра Трохименка, який саме закінчив свою виставку у Мюнхені (де він експонував бл. 80 образів) і подарував для УВУ 5 картин з нагоди відкриття — в тії інтенції, щоб і інші наші образотворчі мистці офірували свої твори і в той спосіб створили постійну галерею картин при УВУ, що мало б спеціальне значення, якщо зважити позицію Мюнхену, як культурного центру Німеччини.

Зацікавлення Пресовою конференцією захопило Ректорат організувати в ближчому часі подібну зустріч у Парижі.

ВЕРХОВНИЙ АРХІЄПІСКОП — ПОЧЕСНИЙ ДОКТОР УВУ

Ного Блаженство Кардинал Йосиф Сліпий промовляв після отримання почесного докторату УВУ 2 вересня 1969 р. За Президіальним столом: проф. д-р Н. Полонська-Василенко, проф. д-р В. Янів та проф. д-р В. Ореліцький.

Найновіше число внутрішнього Бюлетеня УВУ

Початково, зараз після відновлення діяльності УВУ у Мюнхені, Бюлетені мали тощо окреслене завдання: вони виходили раз в рік і були справозданням з діяльності на Професорському Раді. Таких Бюлетенів вийшло до 1955 р. сім, але із послабленням праці УВУ видавання Бюлетеня припиняється. Відновлено його появу щойно 1968 р. із виразною метою, щоб Бюлетень, служив утриманню зв'язку із розпорошеною професурою. Тому Бюлетені з'являються частіше, конкретно: з цього часу вийшло 10 чисел, а останнє число датоване 20 лютого 1971 р. (в загальній черзі воно 17-те), тобто річно з'являється 3-4 числа. Поруч із докладним відомленням за першого пірвоку нової каденції Сенату (18 серпня 1970 - 18 лютого 1971), це число приносить важливі інформації з погляду планування на майбутнє: конкретно, воно присвячене підготовці Вишкільних Літніх Курсів Українознавства (ВЛКУ) та літніх семестрів 1971 р., новий поїздку Ректора до ЗСА та Канади у зв'язку із ювілейними святкуваннями та організацією товариства прихильників УВУ, як теж Ювілейному 36-річчю УВУ (яке подано перший нарис його змісту із названням авторів та зголошенням тем).

Ці списки повинні бути вислані на адреси всіх аліомнів УВУ, щоб вони могли перевірити точність інформації, заки списки будуть опубліковані в Ювілейному альманасі УВУ, який саме підготується. Тому всі зацікавлені повинні подавати свої адреси до канцелярії УВУ (із замовленням списків).

Бюлетень, вийшов у накладі 450 примірників, і його вислано для цілого Професорського Збору (включно із габілантами), але теж для тих аліомнів УВУ, які стоять із своєю Альма Матер у постійному зв'язку. Інформативно вислано Бюлетень також для преси, для якої засадничо зладжено окреме видання: Пресовий Бюлетень: Коли у внутрішньому Бюлетені для Професури та аліомнів інформація є подана дуже подібно й у систематичному зіставленні, тоді в пресовому Бюлетені широка громадськість є інформована про поодинокі події з діяльності УВУ, при чому одній події присвячується завжди окрему загдуку.

Звіту, який займає 16 сторінок машинопису, читає дізнається, що праця УВУ в основному зосереджувалася в останньому часі на:

1. навчально-авдиторній
2. видавничій та
3. викладово-відчитовій діяльності.

Поруч із основними напрямними діяльності, Ректорат чимало уваги присвятив також внутрішньому зв'язку із професурою; нав'язання та поглиблення контактів із студентством; організації товариства прихильників УВУ — головню при

Книжка УВУ до українських та світових бібліотек

Золотий Ювілей УВУ повинен причинитися до того, щоб видання УВУ найшлися у всіх більших бібліотеках із слов'янознавчими відділами. Насамперед УВУ рішив передати безплатно книжки до українських бібліотек, які не мають джерела постійного походження. Саме складається картотека тих бібліотек, і заінтересовані Проводи повинні подавати свої адреси із зазначенням, що вони досі мають із видань УВУ (щоб не вислати книжок двічі). Даруючи свої видання, УВУ реванжується за постійну допомогу рідної спільноти.

Але важливіше, щоб наладити правильний обмін із світовими бібліотеками та слов'янознавчими інституціями та редакціями слов'яно-

знавчих фахових органів. Щоб цей план зреалізувати, побажана співдія із українськими бібліотеками, об'єднаними у своїм професійнім товаристві.

Зрепуючи, УВУ надсилає безплатно — для утримання постійного зв'язку — видання для своїх професорів (із проханням про рецензію), але не всі вони книжки збирають, і вони є прошені, щоб передавали до чужинних бібліотек. Існує також можливість, щоб і громадські дарувала видання УВУ для місцевих бібліотек. В цей спосіб фундатори видатно допоможуть матеріально УВУ-ніверситетові, а одночасно сприятимуть до поширення української наукової книжки і до її тривалого збереження.

Адреса УВУ:
УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
8000 Muenchen 80, Laplacestrasse 24
Bundesrepublik Deutschland, Europe

ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ УВУ

Загальний огляд на видання УВУ

Поруч із навчальною функцією, кожен університет має ще науково-дослідні завдання, а безпосереднім їх виявом є видавнича діяльність.

УВУ був вірний цій задачі і ще з пражських часів масово низку „Наукових Збірників“, видавання яких відновлено й у Мюнхені, — що правда обмежувалося появою Збірників до ювілейних нагод (Збірник ч. 5 з нагоди 25-ліття, ч. 6 з нагоди 35-ліття). В перші роки мюнхенського періоду звернуто увагу радше на появу навчальних скриптів та підручників. Шойно після того, як у наслідок виїзду професорів та студентів із Мюнхену послабла (а згодом і цілком припинилася) аудиторна діяльність УВУ, звернуто увагу на наукові Річники, які видаються з 1957 року під назвою „Наукових Записок УВУ“ що їх досі вийшло 10 випусків. Коли „Записки“ це є спеціальний рід щорічних Збірників, тоді поруч виходять індивідуальні праці професорів УВУ в серії „Монографій“. В останньому часі звернено увагу, щоб в цій серії публікувати всі кращі докторські праці, прийняті в УВУ, а крім цього для УВУ ролю певного духового осередку для цілої української професури, ідуть намагання, щоб саме в цій серії видавати твори професорів-українців чужих університетів та ті дисертації їхніх студентів, які мають спеціальну вагу для українства, але досі не знайшли видавця.

Упорядкування архівів УВУ, в тому числі зібрання всіх видань УВУ в окремі архіви, дало змогу провести точну класифікацію всіх видань, і ми маємо за час мюнхенської діяльності, по річці 1968 р., наступну картину видавничої діяльності:

1. Наукові записки УВУ: 8 чисел 1068 стор. (1946-68) 75 томів із 11829 сторінок, або перебічно річно по 3,25 томів із 514 сторінок.
2. Наукові Збірники: 3 томи 856 стор.
3. Підручники: 4 томи 1369 стор.
4. Монографії: 12 томів 2043 стор.
5. Скрипти (циклостильні): 32 випуски 4597 стор.
6. Видання Інституту Святого Навчання (ІІН): 13 випусків 1818 стор.
7. Річні 3 брошури 80 стор.

Разом в 23 роках (1946-68) 75 томів із 11829 сторінок, або перебічно річно по 3,25 томів із 514 сторінок. У цьому підсумку не углядилено адміністративних видань (програм викладів, бюлетенів, тощо).

Нові видання УВУ

В 1969 р. присвячено увагу у зв'язку із подвійним ювілеєм Блаженішого Верховного Архієпископа (30-ліття Архієпископства і 25-ліття вступлення на Митрополитський Престол), питанням Церкви і, насамперед, виїзду подвійний том „Матеріалів до історії Української Церкви“, як 9-10 число Наукових Записок присвячені і Х Кардиналові Писофіві Сліпому. Крім цього, відновлено після 13-літньої перерви видавання скриптів, як необхідного навчального матеріалу для студентів та докторантів, і вийшло два педагогічні скрипти (д-ра Г. Васильковича та збірка праць н.т. „Педагогічні проблеми та дидактичні поради“ із матеріалами 7 авторів, які читали лекції на учительському курсі у Мюнхені). Відновлюючи видавання навчально-підручничкового характеру (скриптів), УВУ не занедавав науково-дослідної серії „Монографій“, при чому звернено увагу на те, щоб систематично започаткувати в ній видання книжок у чужій мові, і в цій серії вийшла праця німецького дослідника д-ра П. Мадея про „Церкву між Сходом та Заходом“ (по німецьки). Коли Наукові Записки та праця Мадея були присвячені Католицькій Церкві, то одночасно з'явилася також праця православного дослідника д-ра інж. А. Жуковського про „П. Могилу та проблему з'єднання Церков“ (на підставі цієї праці автор працював в УВУ). Врешті, третьою працею в серії монографій була студія М. Демковича „Доброясого н.т.: „Українсько-польські стосунки у XIX ст.“.

Якщо згадати, що том „Записок“ був подвійний, то в 1969 р. разом видав УВУ 7 томів праць із 1443 стор. друку.

В 1970 р. послідовно найбільше уваги присвячено скриптам (3 випуски) та чужомовним видавництвам (2 німецькі, 1 французька). Зі скриптів вийшли дві археологічні праці проф. д-ра П. Кур'яніна та продовження праці д-ра Г. Васильковича, чи вірніше, тематична частина його габілітаційної праці н.т. „Кершентайнер і українська педагогіка“. Між тим, д-р Г. Василькович, закінчив свій габілітаційний процес, і 26 січня 1971 р. Сенат УВУ затвердив його доцентом-суплентом і завідувачем катедрою педагогіки. Оцінка німецької версії праці професором мюнхенського університету д-ром М. Кайльгакером була настільки позитивна, що ця версія з'явилася друком у серії „Монографій“, як причинок, що має значення і для німецької науки.

В серії „Монографій“ з'явилася німецька версія синтезу проф. д-ра Н. Полонської-Васильченко (по-українськи була видана „по-українськи“ 1934 р., та англійськи — 1938 р.) про „Дві концепції історії України в Росії“. Видання цієї монографії відзначив УВУ 85-ліття свого Сеньйора та догальної в.р. Декана філософського факультету. Тому до самої монографії додана коротка біографічна довідка про Авторку та вибрана бібліографія творів (по-німецьки), як теж повна бібліографія наукових праць по українськи).

Друге німецьке видання в цій серії — це докторська праця м-тра Бориса Левицького про „Совєтську національну політику від смерті Сталіна (1953-1970)“. Врешті, в цій же серії, як 16 том, вийшов „Збірник професора Р. Янева із його „Студій“, та матеріалами з монографією „Історія українського мистецтва“ (60-ліття). Як переклад цієї праці, проф. д-р Н. Полонської-Васильченко і аналіз історичної творчості автора.

Одна коротка, але дуже цікава, інформаційна брошура вийшла у серії „Річник“ — це „Українська студія Писофіві Сліпому“ (ІІН) 13 випусків 1818 стор.

Річні 3 брошури 80 стор. Разом в 23 роках (1946-68) 75 томів із 11829 сторінок, або перебічно річно по 3,25 томів із 514 сторінок. У цьому підсумку не углядилено адміністративних видань (програм викладів, бюлетенів, тощо).

Поруч із навчальною функцією, кожен університет має ще науково-дослідні завдання, а безпосереднім їх виявом є видавнича діяльність.

УВУ був вірний цій задачі і ще з пражських часів масово низку „Наукових Збірників“, видавання яких відновлено й у Мюнхені, — що правда обмежувалося появою Збірників до ювілейних нагод (Збірник ч. 5 з нагоди 25-ліття, ч. 6 з нагоди 35-ліття). В перші роки мюнхенського періоду звернуто увагу радше на появу навчальних скриптів та підручників. Шойно після того, як у наслідок виїзду професорів та студентів із Мюнхену послабла (а згодом і цілком припинилася) аудиторна діяльність УВУ, звернуто увагу на наукові Річники, які видаються з 1957 року під назвою „Наукових Записок УВУ“ що їх досі вийшло 10 випусків. Коли „Записки“ це є спеціальний рід щорічних Збірників, тоді поруч виходять індивідуальні праці професорів УВУ в серії „Монографій“. В останньому часі звернено увагу, щоб в цій серії публікувати всі кращі докторські праці, прийняті в УВУ, а крім цього для УВУ ролю певного духового осередку для цілої української професури, ідуть намагання, щоб саме в цій серії видавати твори професорів-українців чужих університетів та ті дисертації їхніх студентів, які мають спеціальну вагу для українства, але досі не знайшли видавця.

Упорядкування архівів УВУ, в тому числі зібрання всіх видань УВУ в окремі архіви, дало змогу провести точну класифікацію всіх видань, і ми маємо за час мюнхенської діяльності, по річці 1968 р., наступну картину видавничої діяльності:

1. Наукові записки УВУ: 8 чисел 1068 стор. (1946-68) 75 томів із 11829 сторінок, або перебічно річно по 3,25 томів із 514 сторінок.
2. Наукові Збірники: 3 томи 856 стор.
3. Підручники: 4 томи 1369 стор.
4. Монографії: 12 томів 2043 стор.
5. Скрипти (циклостильні): 32 випуски 4597 стор.
6. Видання Інституту Святого Навчання (ІІН): 13 випусків 1818 стор.
7. Річні 3 брошури 80 стор.

Разом в 23 роках (1946-68) 75 томів із 11829 сторінок, або перебічно річно по 3,25 томів із 514 сторінок. У цьому підсумку не углядилено адміністративних видань (програм викладів, бюлетенів, тощо).

В 1969 р. присвячено увагу у зв'язку із подвійним ювілеєм Блаженішого Верховного Архієпископа (30-ліття Архієпископства і 25-ліття вступлення на Митрополитський Престол), питанням Церкви і, насамперед, виїзду подвійний том „Матеріалів до історії Української Церкви“, як 9-10 число Наукових Записок присвячені і Х Кардиналові Писофіві Сліпому. Крім цього, відновлено після 13-літньої перерви видавання скриптів, як необхідного навчального матеріалу для студентів та докторантів, і вийшло два педагогічні скрипти (д-ра Г. Васильковича та збірка праць н.т. „Педагогічні проблеми та дидактичні поради“ із матеріалами 7 авторів, які читали лекції на учительському курсі у Мюнхені). Відновлюючи видавання навчально-підручничкового характеру (скриптів), УВУ не занедавав науково-дослідної серії „Монографій“, при чому звернено увагу на те, щоб систематично започаткувати в ній видання книжок у чужій мові, і в цій серії вийшла праця німецького дослідника д-ра П. Мадея про „Церкву між Сходом та Заходом“ (по німецьки). Коли Наукові Записки та праця Мадея були присвячені Католицькій Церкві, то одночасно з'явилася також праця православного дослідника д-ра інж. А. Жуковського про „П. Могилу та проблему з'єднання Церков“ (на підставі цієї праці автор працював в УВУ). Врешті, третьою працею в серії монографій була студія М. Демковича „Доброясого н.т.: „Українсько-польські стосунки у XIX ст.“.

Якщо згадати, що том „Записок“ був подвійний, то в 1969 р. разом видав УВУ 7 томів праць із 1443 стор. друку.

В 1970 р. послідовно найбільше уваги присвячено скриптам (3 випуски) та чужомовним видавництвам (2 німецькі, 1 французька). Зі скриптів вийшли дві археологічні праці проф. д-ра П. Кур'яніна та продовження праці д-ра Г. Васильковича, чи вірніше, тематична частина його габілітаційної праці н.т. „Кершентайнер і українська педагогіка“. Між тим, д-р Г. Василькович, закінчив свій габілітаційний процес, і 26 січня 1971 р. Сенат УВУ затвердив його доцентом-суплентом і завідувачем катедрою педагогіки. Оцінка німецької версії праці професором мюнхенського університету д-ром М. Кайльгакером була настільки позитивна, що ця версія з'явилася друком у серії „Монографій“, як причинок, що має значення і для німецької науки.

В серії „Монографій“ з'явилася німецька версія синтезу проф. д-ра Н. Полонської-Васильченко (по-українськи була видана „по-українськи“ 1934 р., та англійськи — 1938 р.) про „Дві концепції історії України в Росії“. Видання цієї монографії відзначив УВУ 85-ліття свого Сеньйора та догальної в.р. Декана філософського факультету. Тому до самої монографії додана коротка біографічна довідка про Авторку та вибрана бібліографія творів (по-німецьки), як теж повна бібліографія наукових праць по українськи).

Друге німецьке видання в цій серії — це докторська праця м-тра Бориса Левицького про „Совєтську національну політику від смерті Сталіна (1953-1970)“. Врешті, в цій же серії, як 16 том, вийшов „Збірник професора Р. Янева із його „Студій“, та матеріалами з монографією „Історія українського мистецтва“ (60-ліття). Як переклад цієї праці, проф. д-р Н. Полонської-Васильченко і аналіз історичної творчості автора.

Одна коротка, але дуже цікава, інформаційна брошура вийшла у серії „Річник“ — це „Українська студія Писофіві Сліпому“ (ІІН) 13 випусків 1818 стор.

Річні 3 брошури 80 стор. Разом в 23 роках (1946-68) 75 томів із 11829 сторінок, або перебічно річно по 3,25 томів із 514 сторінок. У цьому підсумку не углядилено адміністративних видань (програм викладів, бюлетенів, тощо).

В 1969 р. присвячено увагу у зв'язку із подвійним ювілеєм Блаженішого Верховного Архієпископа (30-ліття Архієпископства і 25-ліття вступлення на Митрополитський Престол), питанням Церкви і, насамперед, виїзду подвійний том „Матеріалів до історії Української Церкви“, як 9-10 число Наукових Записок присвячені і Х Кардиналові Писофіві Сліпому. Крім цього, відновлено після 13-літньої перерви видавання скриптів, як необхідного навчального матеріалу для студентів та докторантів, і вийшло два педагогічні скрипти (д-ра Г. Васильковича та збірка праць н.т. „Педагогічні проблеми та дидактичні поради“ із матеріалами 7 авторів, які читали лекції на учительському курсі у Мюнхені). Відновлюючи видавання навчально-підручничкового характеру (скриптів), УВУ не занедавав науково-дослідної серії „Монографій“, при чому звернено увагу на те, щоб систематично започаткувати в ній видання книжок у чужій мові, і в цій серії вийшла праця німецького дослідника д-ра П. Мадея про „Церкву між Сходом та Заходом“ (по німецьки). Коли Наукові Записки та праця Мадея були присвячені Католицькій Церкві, то одночасно з'явилася також праця православного дослідника д-ра інж. А. Жуковського про „П. Могилу та проблему з'єднання Церков“ (на підставі цієї праці автор працював в УВУ). Врешті, третьою працею в серії монографій була студія М. Демковича „Доброясого н.т.: „Українсько-польські стосунки у XIX ст.“.

Закриття теологічного семінару УВУ у Мюнхені (6. 2. 70). Сидять: о. протопресв. Палладій Дубицький, технічний директор семінару; проф. д-р Н. Полонська-Васильченко, декан філософського факультету та науковий директор семінару; ректор проф. д-р В. Янів; декан проф. д-р З. Соколюк; м-р А. Мельник, президент Координаційного Осередку Українських Громадських Централь у Європі та ІІІУЕН. Стоять викладачі, учасники семінару та гості.

ВИКЛАДОВО-ВІДЧИТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ УВУ

Разом із систематичними курсами та семестрами для студентів, УВУ улаштувало також більше принагідні виклади типу академічних вечорів. Вони подумали, як форум зустрічі української інтелектуальної еліти Мюнхену, але не менше, вони важливі з того погляду, що поодинокі професори УВУ мають змогу зустріти на них представників вислелів своїх нових дослідів. В той спосіб виклади служать підготовою наукових збірників, бо для кожного вченого важливо перед публікацією нового твору почути чи компетентну думку колег чи фахових дискусій. Вечори служать також для поширення тематики викладів на семестрах. І тому найважливіший викладацький сезон в УВУ в часі Літніх семестрів та курсів, що має це ту добру сторінку, що студенти, а здебільшого з України, мають змогу зустріти й подискутувати з громадським Мюнхену, з представниками, що доповнюють, а не заміняють матеріалів для тематичних Збірників, керівництво Вечорів чинило, увага, присяга, у ч. 1968 р. була пов'язана з останнім циклом, і так в останній половині університетського року на проблематику, яку в Україні в останніх кількох роках 15 до 20 років, вони мали досить матеріалу для свого Збірника УВУ.

Другий циклом, є доповіді про теоретично-сучасної духової ситуації в світі. Доповіді цього циклу, підготованого сумлінно проф. д-ром О. Кульчицьким, є сполученням із окремим дискусійним семінаром, що проходить під гаслом: „Українська мова шукає свого місця в світі“. Цей семінар входить у програму Вісесемінарних Літніх Курсів Українознавства, хоча не обов'язковий, відзначається дуже великою фреквентцією. Він відбувається, стало-вечорами, і нерідко кількість товаришів аудиторії.

Даний же підсумок на порозі золотого ювілею УВУ, годиться сказати, що запроваджені підготування до періоду (1946-70) — отже, випрождав 25 літ діяльності — опублікував УВУ 89 томів праць, скриптів брошур (не враховуючи програм викладів ні адміністративно-інформаційних бюлетенів) із 14367 сторінок, що найкраще свідчить про той вклад, який зроблено в розбудову рідної культури, — в дуже складних умовах життя у екзилі.

В 1969 р. присвячено увагу у зв'язку із подвійним ювілеєм Блаженішого Верховного Архієпископа (30-ліття Архієпископства і 25-ліття вступлення на Митрополитський Престол), питанням Церкви і, насамперед, виїзду подвійний том „Матеріалів до історії Української Церкви“, як 9-10 число Наукових Записок присвячені і Х Кардиналові Писофіві Сліпому. Крім цього, відновлено після 13-літньої перерви видавання скриптів, як необхідного навчального матеріалу для студентів та докторантів, і вийшло два педагогічні скрипти (д-ра Г. Васильковича та збірка праць н.т. „Педагогічні проблеми та дидактичні поради“ із матеріалами 7 авторів, які читали лекції на учительському курсі у Мюнхені). Відновлюючи видавання навчально-підручничкового характеру (скриптів), УВУ не занедавав науково-дослідної серії „Монографій“, при чому звернено увагу на те, щоб систематично започаткувати в ній видання книжок у чужій мові, і в цій серії вийшла праця німецького дослідника д-ра П. Мадея про „Церкву між Сходом та Заходом“ (по німецьки). Коли Наукові Записки та праця Мадея були присвячені Католицькій Церкві, то одночасно з'явилася також праця православного дослідника д-ра інж. А. Жуковського про „П. Могилу та проблему з'єднання Церков“ (на підставі цієї праці автор працював в УВУ). Врешті, третьою працею в серії монографій була студія М. Демковича „Доброясого н.т.: „Українсько-польські стосунки у XIX ст.“.

В 1969 р. присвячено увагу у зв'язку із подвійним ювілеєм Блаженішого Верховного Архієпископа (30-ліття Архієпископства і 25-ліття вступлення на Митрополитський Престол), питанням Церкви і, насамперед, виїзду подвійний том „Матеріалів до історії Української Церкви“, як 9-10 число Наукових Записок присвячені і Х Кардиналові Писофіві Сліпому. Крім цього, відновлено після 13-літньої перерви видавання скриптів, як необхідного навчального матеріалу для студентів та докторантів, і вийшло два педагогічні скрипти (д-ра Г. Васильковича та збірка праць н.т. „Педагогічні проблеми та дидактичні поради“ із матеріалами 7 авторів, які читали лекції на учительському курсі у Мюнхені). Відновлюючи видавання навчально-підручничкового характеру (скриптів), УВУ не занедавав науково-дослідної серії „Монографій“, при чому звернено увагу на те, щоб систематично започаткувати в ній видання книжок у чужій мові, і в цій серії вийшла праця німецького дослідника д-ра П. Мадея про „Церкву між Сходом та Заходом“ (по німецьки). Коли Наукові Записки та праця Мадея були присвячені Католицькій Церкві, то одночасно з'явилася також праця православного дослідника д-ра інж. А. Жуковського про „П. Могилу та проблему з'єднання Церков“ (на підставі цієї праці автор працював в УВУ). Врешті, третьою працею в серії монографій була студія М. Демковича „Доброясого н.т.: „Українсько-польські стосунки у XIX ст.“.

В 1969 р. присвячено увагу у зв'язку із подвійним ювілеєм Блаженішого Верховного Архієпископа (30-ліття Архієпископства і 25-ліття вступлення на Митрополитський Престол), питанням Церкви і, насамперед, виїзду подвійний том „Матеріалів до історії Української Церкви“, як 9-10 число Наукових Записок присвячені і Х Кардиналові Писофіві Сліпому. Крім цього, відновлено після 13-літньої перерви видавання скриптів, як необхідного навчального матеріалу для студентів та докторантів, і вийшло два педагогічні скрипти (д-ра Г. Васильковича та збірка праць н.т. „Педагогічні проблеми та дидактичні поради“ із матеріалами 7 авторів, які читали лекції на учительському курсі у Мюнхені). Відновлюючи видавання навчально-підручничкового характеру (скриптів), УВУ не занедавав науково-дослідної серії „Монографій“, при чому звернено увагу на те, щоб систематично започаткувати в ній видання книжок у чужій мові, і в цій серії вийшла праця німецького дослідника д-ра П. Мадея про „Церкву між Сходом та Заходом“ (по німецьки). Коли Наукові Записки та праця Мадея були присвячені Католицькій Церкві, то одночасно з'явилася також праця православного дослідника д-ра інж. А. Жуковського про „П. Могилу та проблему з'єднання Церков“ (на підставі цієї праці автор працював в УВУ). Врешті, третьою працею в серії монографій була студія М. Демковича „Доброясого н.т.: „Українсько-польські стосунки у XIX ст.“.

Дипломи Українського Вільного Університету

Плянуючи видання Ювілейного Збірника, Ректорат УВУ рішився, щоб він мав — поруч із тематично-науковою частиною — також документально-історичний матеріал. Тому м. ін. робиться заходи, щоб виготовити повні списки виданих дипломів. Списки докторів із пражського періоду (в Празі не було дипломів магистрів) робиться на підставі видань УВУ. Списки магистрів та докторів із мюнхенського періоду зладжено на підставі збереженого й систематично упорядкованого архіву, яким відіають Секретарі обох факультетів — магистрі М. Антохій та В. Дідович.

На підставі зібраних даних можна дати наступний статистичний підсумок:

Докторів факультет	філ., правн. і сусп.-екон. наук	філ., правн. і сусп.-екон. наук	Разом
Період:			
Прага			
3. 2. 1924-28. 6. 1941:	37	95	132
Мюнхен			
12. 4. 1946-31. 12. 1970:	112	128	23
Разом:	149	223	23
			92
			355
			487

або разом всіх докторів 372, а всіх магистрів 115.

При тому треба сказати, що до періоду між 28 червня 1941 і травнем 1945 нема матеріалів, бо за той час вже не було публікації УВУ в Празі, а — як відомо — пражський архів залишився на місці і пропав. Тому всі доктори із цього часу повинні у власному інтересі переслати до канцелярії УВУ фотокопії своїх дипломів. Для уможливлення доповнень та справлень, канцелярія УВУ видає — в додаток до останнього числа Бюлетеня — список виданих дипломів і розсилає його на всі відомі адреси алуемів УВУ. Хто списку не отримав, повинен реєструвати на адресу канцелярії УВУ, надсилаючи точну адресу.

Музейні збірки та мистецька галерія УВУ

Теперішні приміщення УВУ в Домі Української Нації знаходяться в резиденційній ділянці Мюнхену і дуже намагаються до репрезентативних завдань, які можна використати до відповідної інформації про українське мистецтво життя. Звичайно, що це потребує відповідних виставок, улаштування, зокрема стилеві мистецькі збірки українського фольклору, які в часом могли б перебігатися у музей народного мистецтва (необхідний для студії), та мистецькі картини для декоративної залу, репрезентативних кімнат, (як початок мистецької галерії).

Це культурні завдання УВУ зрозумів дуже добре наш мистецтвозець Трохим Мокієв, який виставив своїх 80 картин в часі 23 січня 1971 року в репрезентативних залах німецьких образотворчих мистецтв у Мюнхені. Виставка пройшла з повним моральним та непоганим матеріальним успіхом, а маестро Трохименко на закінчення подарував своїх 6 картин УВУ у глибокий вір, що він започаткує в цей спосіб — з нагоди ювілейного року — мистецьку галерію УВУ в рамках музейних його збірок. Вже раніше в посіданні УВУ були деякі цінні картини (Г. Труша, Г. Смальського, С. Ворачка, А. Стебелської, Остандого подарували для УВУ дві картини (композиції квітів) гетьманів Євдокимов та Олена Скоропадська). Ці факти привели до рішення, щоб ще в цьому ювілейному році зорганізувати в Мюнхені, як одному із мистецьких центрів Німеччини, образотворчу виставку українських майстрів.

Наукові конференції у 50-ліття УВУ у Вінніпегу

Під патронатом Комітету Українців Канади і стараннями Організаційного Комітету Алуемату Українського Вільного Університету в дні 26 і 27 лютого ц. р. відбуло у Вінніпегу дві сесії наукової конференції, одна в українській, друга в англійській мові, на яких наукові доповіді виступили запрошені доповідачі: проф. Саск. Університету д-р Воробій про „Проблеми адміністративної-територіальної поділу України“ та про „Гістарію міських систем в Україні“, а проф. Гарвардського Університету д-р О. Прицак говорив на теми „Сучасний стан української науки“ і „Виміко-запорізького Війська“.

Відкриваючи українську сесію, голова Організаційного Комітету проф. І. Герус-Тарнавський виступив з вступною мовою, в якій представив головні етапи 50-літньої діяльності УВУ, підкресливши, що сотні колишніх студентів УВУ сьогодні сповнують обов'язки в українських громадських установах, а з-поміж них, що віддалися українській науковій праці багато займає позиції викладачів на канадських, американських та європейських університетах.

Вітаючи гостей на англійській сесії д-р С. Яр. Кальба подав статистику докторів здобутих за 50 літ на УВУ в числі 372-ох докторів, з чого 37 з факультету філософії і 95 з права та суспільних наук, а з Мюнхену вийшло 240 докторів, з чого 112 з філософії і 128 з права, економіки та суспільних наук.

В англійській сесії, між іншими, взяли участь: посол до Федерального Парламенту М. Смерчанський, міністер до Манітобського Уряду, Б. Галушак, проф. М. Кінір з Департаменту Історії Манітобського Університету та Генеральний Консул Німеччини у Вінніпегу, д-р Г. Борнеман, як представник країни під опікою якої Український Вільний Університет тепер веде свою діяльність у Мюнхені.

Вітаючи гостей на англійській сесії д-р С. Яр. Кальба подав статистику докторів здобутих за 50 літ на УВУ в числі 372-ох докторів, з чого 37 з факультету філософії і 95 з права та суспільних наук, а з Мюнхену вийшло 240 докторів, з чого 112 з філософії і 128 з права, економіки та суспільних наук.

В англійській сесії, між іншими, взяли участь: посол до Федерального Парламенту М. Смерчанський, міністер до Манітобського Уряду, Б. Галушак, проф. М. Кінір з Департаменту Історії Манітобського Університету та Генеральний Консул Німеччини у Вінніпегу, д-р Г. Борнеман, як представник країни під опікою якої Український Вільний Університет тепер веде свою діяльність у Мюнхені.

Відкриття Конгресу ЦЕСУС-у, 1 липня 1969 р. у мюнхенській ратуші. Вітає Конгрес мюнхенських радик, проф. д-р А. Фінгерс. Поруч із ним: студент Б. Шупер, голова Союзу Українських Студентів Німеччини; д-р Б. Футей, президент ЦЕСУС-у, проф. д-р В. Янів, ректор УВУ та почесний член ЦЕСУС-у.

ЮВІЛЕЙНІ СВАТКУВАННЯ У КАНАДІ І ЗСА

Коли основне відзначення Ювілею матиме місце у місці осідку УВУ — Мюнхені, в ЗСА й Канаді вже тепер підготували Комітет для організації Товариства Прихильників УВУ локальних міст. Перше таке свято відбулося 21 лютого 1971 р. у Оттаві в доповідях проф. Ю. Герича (голови Комітету), та проф. Пласкача. Арист. Василенко, підготував монтаж із „Народного Малахія“, а студентка журналістики (етипендіатка „Свободи“) Леся Гнатиків привіз Святий від молоді. Рівночасно із Академією відбулася виставка джерельних матеріалів до історії УВУ, що їх прибував проф. Герич, який підготував джерельну працю про передісторію УВУ та перші роки його діяльності. Придбані в Оттаві фонди призначили саме на об'єднання цього ювілейного видання.

Відбулася вже також перша частина святкування у Вінніпегу, де ввечері 26 та 27 лютого наукову конференцію під протекторатом КУК-у, із двома сесіями: українською, яка мала згуртувати всіх українських науковців, що працюють на Манітобському університеті, та англійською, призначеною для встановлення контактів між науковцями, що працюють в українському світі. Доповіді читали проф. д-р П. Воробій, д-р О. Прицак та проф. д-р О. Прицак із Гарварду (він же професор УВУ). Про УВУ інформувала доцент УВУ, проф. д-р І. Герус-Тарнавська, а англійських гостей екзекутивний директор КУК-у (д-р УВУ) Я. Кальба. Ювілейний бенкет відбувся після приїзду ректора до ЗСА й Канади, який має взяти участь у святкуваннях в Чикаго, запланованих дуже широко.

Насамперед, має бути в Чикаго відкриття виставки української наукової книжки, в першій мірі видань УВУ у відновленому музеї (28 квітня). Із відповідним об'єднанням і товаришеским вечором. Наступного дня передбачена доповідь проф. Янева про український виховний ідеал (із дискусією) в Учильській Громаді. 30-го квітня панель із участю представників молоді та студентства. 1 травня вранці науковий виклад проф. Янева для Вищих Університетських курсів ім. П. Могилу, а ввечері концерт молоді в користі УВУ. В часі бенкету будуть роздані почесні грамоти для фундаторів та меценатів УВУ, а крім цього виставлен

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ, УНІОСОЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ В ГОЛОВНИЙ КАНЦЕЛЯРІЙ УНІОСОЗУ В ДЖЕРЗІ СІТІ В П'ЯТНИЦЮ 5-ГО БЕРЕЗНЯ 1971 РОКУ

В нарадах взяли участь наступні члени Екзективного Комітету, а саме: головний президент Іосиф Ласогір, заступники гол. президента проф. Іван Телюк, пані Марія Душник і Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох і головний касир Петро Пуцило, а також головний редактор Антін Драган, Заступник гол. президента на Канаду сен. Павло Юзика виправдав свою неможливість перерванням летувської комунікації із-за снігових.

ВІДКРИТТЯ НАРАД

Наради розпочалися о год. 10.50 ранком. Відкрив їх головний президент, пропонує наступний порядок наради:

1. Відкриття
2. Справоздання членів Екзективу і головного редактора
3. Фінансування нового будинку УНС
4. Домагання обласних організаторів
5. Закриття наради

Запропонований порядок наради схвалено.

2. СПРАВОЗДАННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВІ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Справоздання головного касира Петра Пуцило

Головний касир Петро Пуцило склав справоздання з діяльності фінансового Відділу УНСОЗУ за час від останнього засідання, що відбулося 11-го грудня 1970 р. поданням при цьому стан господарств з кімнат січня 1970 р. колишню майню Союзу досягло 36 мільйонів доларів. З його інформації це майно було інвестоване у фондах і ставках на суму \$ 25,727,249.77, у гіпотечних позичках (мортедаж) - \$ 8,223,789.01, в позичках членам \$ 946,063.15, в реальності \$ 809,404.02, в друкарських машинах \$ 32,402.70, готівкою в банках \$ 610,358.69 і в позичці для Української Національної Корпорації для відновлення міста - \$ 89,422.46. Ця сума представляє першу виплату УНСОЗУ на будову дому, який формально є власністю навантої Корпорації. В наступному головний касир подає нові звіти, які пороблено в часі між двома засіданнями Екзективу а саме:

А. БОНДИ

Закуплені бонди

120m Hydro-Electric Power Commission of Ont., 8 3/4 % Bds due 11/30/85, Yield-8.87	118,500.00
85m Hydro-Electric Power Commission of Ont., 8 1/2 % due 11/30/95, Yield-8.46	87,550.00

Дозрілі бонди

85m Province of Ontario, 3% Bonds due December 15, 1970	85,000.00
---	-----------

Виступили бонди

4m N.J. Highway Authority 3 1/4 % Genl. Rev. Bds due 1/1/88	4,120.00
---	----------

Б. МОРГЕДЖИ

2030 W. Chicago Ave., Chicago, Ill.	5,000.00
-------------------------------------	----------

Перейнятий мортедаж

2030 W. Chicago Ave., Chicago, Ill.	16,030.58
-------------------------------------	-----------

Продана посліст

2030 W. Chicago Ave., Chicago, Ill.	
-------------------------------------	--

Головний касир пояснює, що перебрано 5 будинків з цього 4-го будинку, а один більший та що йдуть заходи, щоб у будинку відпрацювати. Дві даліші гіпотечні позички, не належні сплатити, знаходяться в судовому поступованні. Обговорено питання підвищення мортедажу на Платовні Дім в Нью-Йорку, беручи до уваги його ґрунтовну перебудову. Розглянуто подання СУМА в Монтреалі про ухвалення мортедажу на його дім і схвалено ухвалити йому позичку в сумі \$ 250,000 та обнизити відсотки від неї на 1% від ринкової вартості.

В наступному головний касир обговорив питання деяких заделгостей поодиноких Відділів у халаті вкладах та висловив відповідні ухвали для ліквідації заделгостей.

Справоздання головного секретаря Ярослава Падох

З уваги на це, що ці наради є першими після закінчення конвенційного року 1970, гол. секретар подає наперед короткий звіт за минулий рік, а згодом про працю в перших двох місяцях поточного року.

Минулий, конвенційний рік обнімав два нерівні періоди: доконвенційний і післяконвенційний. Метою першого періоду було придбання 2,500 нових членів. Мета була до конвенції виконана і то з переважно надвишкою: Придбано до травня мин. року 2,811 членів. В другому періоді придбано 2,411 членів, що в сумі дало за цілий рік 1971 5,222 членів забезпечених на суму \$ 9,734,900. Це число є лише на 210 членів менше, як число членів, придбаних рік раніше, тобто в великому, ювілейному році 1969, який до того був роком передконвенційним. Такі роки були завжди особливо успішними. З уваги на це минулий рік під оглядом придбання нових членів є четвертим найкращим роком в минулому УНСОЗУ. Тому можемо його уважати вловним успішним, мимо того, що чистий приріст членів в минулому році був скромним, бо той рік приніс величезні втрати в членах з уваги на двадцятиріччя привертти нової еміграції, а з нею масового припливу нових членів УНСОЗУ двадцять років тому. Для порівняння треба додати, що втрати в 1969 р. виносили 4,619, а в році 1970 — 5,151. Тому то чистий приріст членів обмежився до екстремного числа сотні членів. Але відрядним є це, що пер минулий рік був останнім роком із значно більшими втратами. 1970 рік закінчився з 89,209 членами з забезпеченням на \$ 100,502,706.

Для висловлення признання й подяки за вишкоти труд в минулому в діяльності організаційній, слід відмітити заслуги 50 членів Клубу Заслужених Союзників, які придбали 23 або більше членів та наступних 124 організаторів — будинків УНСОЗУ, які придбали від 10 до 24 членів. В цих тих визначно заслужених організаторів мали ми і минулому році 164. Першуним поміж ними, як вже п'ять років під ряд, є головний радник і обласний організатор з Канади, Василь Діюк, який придбав 225 членів забезпечених їх на кругло один мільйон доларів. За ним слідують обласні організатори і головні радні Євген Репети і Степан Гавриш та Володимир Гріняк і Василь Оршківський, який пошлю у вересні мин. року обласні пост обласного організатора. Між відділовими організаторами перші місця зайняли секретар 370-го Відділу в Чикаго Михайло Семків, який здобув 80 членів, головний радник і секретар 221-го Відділу Тарас Шпікула, секретар 444-го Відділу з Саскатуна Лев Вовк, секретар 5-го Відділу з Нью-Йорку Михайло Хоманчук та секретар і постійний організатор з Квілленду проф. Роман Чучкевич. Вей вони придбали більше як по 50 членів. З інших визначилися пані

Квітка Стецюк з Джерзі Сіті, яка придбала 50 членів, Люба Васюк з Дітройта та Анна Гнатюк з Елізабета.

Поміж Відділами перше місце зайняв 361-й Відділ „Дністер” в Нью-Йорку, який здобув 102 члени заходами трьох членів уряду — д-ра Василя Виливального, Івана Пригоди і Романа Крупки та згадані вище Відділи 379 і 221. На 460 Відділів УНСОЗУ 183 Відділи придбали по 10 або більше членів.

На відміненні заслугують також деякі Окружні: Найкращою щодо числа придбаних членів є Окружний в Чикаго, яка придбала 572 члени. Окружний в Вінніпегу і Західній Канаді, яка найкраще виконала квоту на 240 членів. Окружний Філадельфії, яка відзначилася найбільшим числом організаторів, що придбали бодей 10 членів. Відзначилася також Окружний Дітройта, яка майже виконала свою повну квоту та Окружний в Нью-Йорку і Ніягаська, які виконали свої квоти на 88%. Друге місце щодо загального числа членів придбала Окружний Нью-Йорку, а третє Філадельфія.

Постійні організатори придбали в минулому році разом 1,057 членів тобто на 55 членів менше як в 1969 році, а головні урядовці придбали 746 членів, або 157 членів менше як 1969 р.

З організаційних досягнень минулого року слід відмітити об'єднання з Торонтським Братським Союзом, а саме зі Союзом Українських Братств, що принесло УНСОЗУ 273 нових членів та заснування дев'яти нових Відділів, семи в Канаді і двох в ЗСА, а саме: 416 в Гамільтоні — заходами В. Діюка, 82 в Дітройті — заходами В. Діюка, 491 в Лейбурдзі, Альберта — заходами В. Діюка, 493 в Норт-Баттлфорді, Саск. — заходами В. Гріняка, 505 в Кенора, Саск. — заходами В. Гріняка, 403 в Принс-Альберті, Саск. — заходами В. Гріняка, 447 в Тамсоні, Манітоба, заходами В. Діюка, 507 в Калгарі, Альберта — заходами В. Діюка та 110 „Черник” в Дітройті — заходами С. Репети.

В минулому році перестали існувати, внаслідок об'єднання, шість Відділів, а саме: 349 в Барнесборі, Па., 398 в Бінгемтоні, Н. П., 314 в Гейзелтоні, Па., 212 у Віллінг, Вірджинія, 475 у Лакавані, Н. П. і 79 в Бродбін, Н. П. Схомих Відділ, який перестав існувати в наслідок роз'єднання був Відділ 61 в Лятро, Па. В 1971 р. перестали існувати три Відділи, які об'єдналися з іншими, а саме: 415 в Торонті, 123 у Вайтстоу та 449 у Вотерфорді, Онт.

Минулого року Клуб Заслужених Союзників досяг знос перше десятиріччя. Його найбільш заслуженими членами, які були ним безперервно десять років, здобували щороку щонайменше 25 членів, є такі організатори: Степан Гавриш, Петро Головачук, Іван Олексійський, Михайло Фединський, Михайло Семків, Роман Чучкевич і Микола Ткачук. Вей вони, як основники Клубу та його постійні члени впродовж десятиріччя, заслуговують на найвище признання і подяку.

В новому, 1971 році за два перші місяці придбано 543 члени, а саме: в січні 307 і в лютому 236. Лютий пройшов серед дуже строгої зими, яка і відбилася на здобутках членів. Березень, хоч і дуже сніжний і холодний, заподіяв менше краще.

В цьому році в дні 1-4 лютого відбулася четверта конференція обласних організаторів, яка обговорювала митодичну кампанію та намітила чотиріччю. Її рекомендації будуть подані для дискусії ухвал органів УНСОЗУ.

З праць виконаних в цім році слід назвати реєстрацію зміни основної грамоти (чартеру) УНСОЗУ, яка вже затверджена ніджержським урядом. Учасі головного секретаря в нараді голів і секретарів Секції Немецал „Фратернал” Конгресу та в засіданні Екзективу „Фратернал” Секції НФК, який головною є головний секретар.

Видано до друку нове видання статуту УНСОЗУ й друг уже закінчується. Головний секретар пропонує, щоб з ним кредити імена давних головних урядовців, як зайняти. На внесення проф. І. Телюка, підтримане Я. Падохом, схвалено виділити в цій справі до стейвового Аскураційного Департаменту, й за його згодою продрукувати вітання імена. Схвалено надрукувати 3,000 примірників статуту та зберегти склад ефемерального використання. Додаток до статуту, який буде надрукований, буде надрукований. Англіський текст був закладений з кінцем серпня минулого року, а український ще не закінчений. Схвалено, щоб, коли протокол не буде закінчений до 15 березня, видати його закінчення іншій особі. Протокол наради Головного Уряду, який відбувся у вересні 1970 року, видано до друку в жовтні і він уже зложений, але друку протягується і слід його приєднати. Схвалено протокол негайно надрукувати з деякими змінами, які схвалено більшістю голосів.

Звіт заступника головного президента і рекордового секретаря Володимира Сохана

Заступник гол. президента і рекордний секретар Володимир Сохан подає підсумки членства УНСОЗУ за станом з 31-го грудня 1970 року: 89,209 членів забезпечених на суму \$ 100,502,706, в тому 73,928 активних членів забезпечених на суму \$ 89,439,454. Він підкреслює, що за минулий 1970 рік число всіх членів УНСОЗУ зросло лише на 102 члени, але сума забезпечення всього членства УНСОЗУ зростає за той час на \$ 4,168,823. В активному членстві УНСОЗУ втратив 1,655 членів у 1970 р., але сума забезпечення активних членів поміж цього зростає за цей рік на \$ 2,898,662.

Нові члени придбані в 1970 році забезпечилися 5,222 грамотами на суму \$ 9,734,900. Але в цьому році мав УНСОЗУ великі втрати в членстві: 2,226 членів одержали виплати повних сум за їх дозрілі винувальні грамоти, 1,225 членів закінчили платити вкладах за свої виплатні грамоти клас Р-20 і Р-65, 897 членів вибрали передчасні грошові звороти за свої грамоти, 643 члени були суспендовані, а 872 члени померли впродовж 1970 р. З кінцем 1970 року всі члени в числі 89,209 мали в УНСОЗУ забезпечення (разом із додатковими забезпеченнями договорами) на загальну суму \$ 123,097,456. Це виказало зріст за 1970 рік в загальній сумі забезпечення членства УНСОЗУ на \$ 5,519,823.

За два перші місяці 1971 року прибули до УНСОЗУ 543 нові члени, але в тому самому часі були значно вищі числа втрат у членстві УНСОЗУ, у висліді чого занотавало за два місяці втрату в загальному числі членства на 212, та в активному членстві на 500 членів. Роки 1970 і 1971 назвали звітдовець переломними, тому, що вже в 1971 році числа втрат членства внаслідок виплат 20 річних грамот почнуть зменшуватися. Уже в 1971 році буде їх менше, як у попередньому, бо лише 3,600, а в чергових роках будуть вони ще менші: 2,700 в 1972 році, 2,100 в 1973 році і 1,750 в 1974 році. З другої сторони українське громадянство розуміє чимраз більше вагу життєвого забезпечення та набуває його на вищі суми в УНСОЗУ йдучи за класом „свої до свого”. В минулому році, за підсумками В. Сохана, найбільше популярними серед нових членів були грамоти класу Р-20, потім Е-20 і грамоти ціле життя в дорослих та коледжові грамоти класу Е-18 а молоді. За минулий рік знову зменшилося число членів, які передплачують „Свободу”, що можна пояснити відходом старших членів із виплатними грамотами та чимраз більшим відсотком серед нових членів молодшої генерації, народженої на скитальщині та в Північній і Південній Америці, яка, на жаль, не володіє настільки українською мовою. Можна сподіватися, що члени, які виплачують свої грамоти класу Р-20 і Р-65 у віці до 65-го року життя, забезпечаться повною, до чого заохотить їх право на

знижкову передплату „Свободи”. Таке право вони отримають, коли їм менше як 65 років і вони не набувають на місце виплатених грамот забезпечення в УНС.

Вкінці звіту В. Сохан поінформував про праці Рекордового Відділу, що їх виконував відділ УНСОЗУ службовиків на час, поборюючи критичні місяці переважання праціми і випадки довших задержувань співробітників із свого і так не повного складу.

Згадуючи про дальші переговори з різними фірмами у справі механізації праці, звітдовець звернувся увагу, що все так важливою від механізації залишається справа персоналу, доповнення якого новими силами може найкраще забезпечити дальшу професійну, факсову і соціальну забезпечену службу УНСОЗУ своїм членам. В. Сохан подає до відома, що започатковано акція нові деталі УНСОЗУ на членських грамотах та поінформував про підготовку до виплати дванадцяти членам у червні 1971 року і про плани введення нової класи забезпечення та віднесення максимальної суми акціонерового забезпечення для членів.

Звіт заступника головного президента проф. Івана Телюка

Заступник гол. президента проф. Іван Телюк поінформував про свою працю для Українського Народного Союзу та для ширшої української громади. У звіттовому періоді він брав участь в нарадах Виконавчо-Дослідного Комітету та старався поліготи справу Відділу і його дому в місцевості Кос Коб, щоб рятувати загрозлений Народний Дім. Докладав старань до завершення заснування нового Відділу УНС в Колчестер, Конн. Буз у зв'язку з іншими братськими організаціями і зів з ними опільно акцію проти наміреного стейтового законопроекти, на основі якого братські установи мали б платити \$ 1,000 за ліцензію вести активність у стейті Коннектикат. Як у минулому так і тепер заміряє відвідати Відділ на терені Нової Англії, зокрема в Бостоні, щоб причинитися до оживлення їхньої праці. Думас, що коначний є придбати на цей стейт обласного організатора. На відтинку загальногромадської праці проф. І. Телюк репрезентував Український Народний Союз на різних імпрезах, а зокрема брав участь у святкуваннях роковин Української Державності, співпрацює активно з Товариством за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви та на терені свого стейту допомагає в укріпленні громадської активності та в збільшенні її успіхів.

Звіт заступниці головного президента Марії Душник

Заступниця гол. президента п-і Марія Душник звітвала про свою союзову та загально громадську працю. В діяльній союзовій праці вона здобула за минулий рік 13 членів та допомогала більшості активності в минулому році кампанії організаторок-жінок. Виконуючи рекомендацію Жіночого Комітету УНС вона займалася придбанням трьох почесних грамот для трьох найкращих організаторок в минулому році, а саме для Квіткі Стецюк з Джерзі Сіті, яка організувала 30 членів, Люби Васюк з Дітройта, що організувала 37 членів та Анні Гнатюк з Нью-Йорку, яка організувала 34 члени. Почесна виплата буде передана пані Квітці Стецюк на Загальних Зборах Окружного Комітету в Джерзі Сіті. В дальшому звіттовому згадала, що приготувала листу рекомендації, які відносяться до Союзників, що брали участь у всіх зборах Нью-Йоркського Окружного Комітету, який брав її на Загальних Зборах своїх пресовим референтом і у зв'язку з тим виготовила ряд дописів до „Українського Товариства”. Жіночий Комітет УНС, якого головною є звітдовець, продовжував опікуватися листів до українських жінок у Бостоні. Як секретарка Спортивного Комітету УНС, вона співпрацює з головою — головним радником Андрієм Діюком та з українськими спортивними організаціями для допущення до союзових змагань у круглах, які мають відбуватися 8-го травня ц. р. на Союзілі. Звітдовець цікавиться спідешними УНСОЗУ і в зв'язку з цим інформув, що рад членів звертає до неї з вимогою, щоб більшості членів стипендій навіть, коли б малося поділити їх на менші суми. В дальшому інформув, що Жіночий Комітет УНС підготував Жіночий День УНСОЗУ восени в Нью-Йорку. Звітдовець брала участь, як репрезентантка Українського Народного Союзу, в 30-річчя Окружної Ради Союзу України Америки в Нью-Йорку. Вона одержує тепер за візок не тільки з жінками, але теж зі союзовою молоддю. Свій звіт вона закінчила деякими рекомендаціями на майбутнє.

Звіт головного президента Іосифа Ласогіра

Головний президент Іосиф Ласогір, даючи загальну характеристику праці і розвитку УНСОЗУ в усіх департаментах стверджує, що 1970 рік не належить до найбільш успішних як і організаційному, як і фінансовому відношенням. Коли мова про фінанси, переважує суму коштувала в тому році Конвенція, як також виплачено понад один з половиною мільйона доларів за дозрілі грамоти. Тим не менше резервові фонди УНСОЗУ збільшилися на дільних 204,000 доларів та виносять тепер \$ 9,211,000.00. Поважно збільшилися інвестиції у вартісних паперах та гіпотечних позичках, але збільшилися також адміністративні видатки. Головні фонди УНСОЗУ інвестовані давніше і приносять менші прибутки від тих, що їх інвестували на високі відсотки. Завдяки цим новим інвестиціям, загальна відсоткова стопа прибутків УНСОЗУ в 1970 році збільшилася з 4.25 до 4.61%. За відрічне явище треба вважати це, що смертність членства УНСОЗУ в 1970 році зменшилася на 3.3 відсотка, що має позитивні наслідки як на фінансовий так і організаційний стан. В організаційному відношенні розвиток УНСОЗУ повільніший, ніж його можна б сподіватися при збільшених видатках на організаційні цілі. В 1970 році було тільки десять Відділів, які придбали по 50 і більше членів, 146 Відділів здобули по 10 і більше членів, а інші по менше ніж десять. Не поступася згідно з планом акція злуки неактивних та нежиттєздатних Відділів, як також не пощастило зміняти неактивних секретарів Відділів.

Дальше зменшується число активних членів і децю збільшилося число передчасно згрозелених грамот. У „Свободі” та в видавничому Відділі стан втримується приблизно на рівні попереднього 1969 року із деякими відхиленнями. Були більш прибутки з продажу книжок та календарів, збільшилися передплати на „Веселку”, але зменшилися прибутки з друкарських робіт. Загальні прибутки в видавничому Відділі виносили в 1970 році 399,724, 79 дол., а видатки 397,512.41 дол. У прибутки включено й поважні дотатці з каси УНСОЗУ.

Приблизно на рівні попереднього року вдержуються прибутки та видатки „Союзників”. Прибутки „Союзників” в 1970 р. виносили \$ 377,710.71, а видатки були \$ 372,206.67. Гостра зима зменшила прибуток в зимовий сезон. Один з довготривалих управителів „Союзників”, Данило Слободянюк, з днем 1-го березня 1971 р. залишив працю на „Союзників”, придбавши собі власне підприємство в Елленвільді. Головний президент висловив п. Данилову Слободянюку вдячність за його віддану дотеперішню працю та побажав йому найкращих успіхів у власному підприємстві.

Будова нового дому уже почалася та продовжується. Згідно з будівельним планом, до червня ц. р. будуть покладені фундаменти і в першому тижні червня вже почнеться будова стін, що триватиме приблизно до листопада. Головний президент і головний касир в дальшому з'ясували техніку та рати платностей за нову будову. Формаль-

СЕКРЕТАРІ: Ви одержали поворічний заклик Головного Екзективного Комітету. Чи Ви висловили його на публічних місцях, щоб дати змогу познайомитися з ним членам Ваших Відділів і місцевій громаді? Якщо ні, зробить це тепер!

Якщо Ви власником є окрема Українська Національна Корпорація й інших міста, а власником цієї корпорації є УНСОЗУ. Тепер ця корпорація позичає від УНСОЗУ гроші на будову і ... позичку платити УНСОЗУ відсотки.

Звіт головного редактора „Свободи” Антона Драгана

Згадуючи за „Свободу” і видавничий Відділ УНСОЗУ, ред. А. Драган поінформував, що другий том Англомовної Енциклопедії Українознавства, згідно з інформаціями, одержаними в Видавничому Університеті в Торонті, вже надрукований та в справі. Книжка буде готова 26-го березня і вже в квітні почнеться її випуск для передплатників та поступить у продаж. Окремою відбиткою надруковано останній розділ Енциклопедії з інформаціями про українців у діаспорі. До Видавництва наспіли пропозиції на видання брошури д-ра Данилюка про алкоголь ізм та д-ра Богдана Цимбалістого про проблеми ідентичності. Звітдовець пропонує видати ці брошури в українській та англійській мовах порядком своєї служби членам та громаді, що й схвалено. Екзекутивний Комітет також уповноважив свій видавничий Відділ продовжувати розмови з Управою Товариства Українських Бібліотек у справі приготування повного індексу всіх річників „Свободи”. Загальною характеристикою видавничого Відділу та його редакційних проблем ред. А. Драган закінчив свій звіт.

3. ФІНАНСУВАННЯ НОВОГО БУДИНКУ УНСОЗУ

Головний президент подав план фінансування будови нового будинку, в якому має приміщуватися Головна Канцелярія УНСОЗУ і пропонує схвалити резолюцію такого змісту:

1. Український Народний Союз фінансує будову дому для приміщення його Головної Канцелярії шляхом виплати потрібних фондів Українській Національній Корпорації для відновлення міста у формі гіпотечних позичок, опродентованих на 10% річно, платних місячно. Головний касир є уповноважений уживати для цієї цілі поточні прибутки УНСОЗУ, а в потрібі продавати цінні папери та затагати тимчасові позички, в міру поступу будови дому.

2. Уповноваженість Головного Екзекутивного Комітету продовжувати старання для одержання довготермінової гіпотечної позички у висоті \$7,000,000.00 на час 15 чи більше років за відповідних опродентованих на Української Національній Корпорації для відновлення міста, яка то має бути ужита на сплату позичок затагнених на будову дому. Решта незаплаченого балансу коштів будови повинна бути обременена в 15-річну гіпотечну позичку за 10% опродентованих в річному відношенні, платним місячно. Ця гіпотечна позичка має бути забезпечена першою гіпотечкою на \$7,000,000.00.

На внесення проф. Івана Телюка, підтримане п-і Марією Душник, це внесення схвалено. Доручено головному касиру Петру Пуцило підготувати план виплат на будову в порозумінні з будівельною фірмою і дбати щоб у відповідній часі мати потрібну готівку на належні виплати.

4. ДОМАГАННЯ ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Головний президент поінформував, що обласні організатори арештавали Головному Екзекутивному Комітету ред. своїх змагань. З уваги на спізнений час та потребу докінчити обговорення цієї проблеми та ряду організаційних справ, схвалено відійти для цього окрему нараду Головного Екзекутивного Комітету. При тому головний президент склав коротке справоздання з наради головних урядовців УНСОЗУ в Канаді, а саме п. сенатора П. Юзика, п. Гавриша, В. Діюка і Л. Попадівця, частинно за участю обласного організатора В. Гріняка і колишнього директора Канадської Канцелярії В. Зорича, що відбулася 28 лютого 1971 р. у Торонті. Обговорення цього звіту відложено також до окремих нарад Екзективу в організаційних справах.

5. РІЗНІ СПРАВИ І ЗАКРИТТЯ НАРАД

В часі наради виснесено ще наступні ухвали:

1. На внесення п. П. Пуцило, підтримане п. Марією Душник, схвалено домагатися від Відділу 133 негайного вирішення заделгних вкладах членів, а на випадок коли б це не сталося, скупити надзвичайні збори Відділу і обрати на них новий Уряд.

2. На внесення Я. Падох, а підтримане п. В. Соханом, схвалено щоб в порозумінні з обласним організатором Євгеном Репетою, відделегувати до Квілленду головного радного і обл. організатора Степана Гавриша для наладнання організаційних і фінансових справ ним зложеного Відділу ч. 71 та старатися його розбудувати.

3. На внесення п. Марії Душник, а підтримане В. Соханом, схвалено призначити Окружній Раді Союзу України Америки право на односторонній побут для одної особи на Союзілі в часі від 15 вересня до 15 червня як виплату на льотерії, алаштування Окружної Радю СУА.

4. На внесення проф. І. Телюка, а підтримане В

ЛІТОПИС ОДУМ-У

ВАЖЛИВІСТЬ ІСНУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ

Кожна молода людина, без винятку, мусить належати до якоїсь організації. В нашому випадку молодий американець з (-ка) українського походження має природне зобов'язання належати до якоїсь української організації. Для української молоді в нашому суспільстві існує багато молодіжних організацій — серед них ОДУМ, Пласт, МУН, СУМ і інші. Будучи студентом, юнак чи юначка зобов'язані брати активну участь в різних клубах, чи студентських громадах.

Приналежність до організації виробляє людину стійкою, краще розвинутою духовно. Інакше вона буде кволюю й нездібною до практичного життя. Духова стійкість, молодого покоління є основою підставою існування здорового й сильного народу.

Ми повинні, як писав св. п. І. П. Багрянний, „... готувати себе повсякчасно на провідника, командира, лідера мас, народних мас. Такий лідер це мусить бути не лідер амбіцій, а лідер особистими високими якостями, лідер розумом і ділом. Лідер, що вміє би не гнати маси ким, а вести їх. Вести зразком своїм, прикладом, авторитетом. Такий командир має мусить мати високі свої особисті якості й високу ідейність, зразковий патріотизм, стійкість, здатність до особистих жертв, товариськість, чесність, відвагу й політичну вишкolenість”.

І ось в цьому, у великій допомозі стане організація — її діла, її життя. Ось в чому вартість і беззаперечна вимога приналежності до організації, при тому української.

Л. Вишневий

Вісті Головної Виховної Ради в ЗСА

21-го березня 1971 року відбулося засідання Головної Виховної Ради в ЗСА з участю Головної Управи ОДУМ-у в ЗСА, голови ТОП-у й голови Оселі ОДУМ-у „Київ”. На цьому засіданні обговорювалися організаційні й програмні питання переведення літніх молодіжних таборів на Одумівці.

Д-р І. Фізер, активний учасник переведення Курсу Українознавства в 1970 р., представив провізоричний план щорічного курсу, який мав би відбутися під назвою „Україна в діаспорі”. Цей курс має включати: українське мистецтво на емі-

Відбулися загальні збори корпорації „Одумівки”

В неділю, 28-го лютого 1971 р., в приміщенні Українського Демократичного Клубу в Трентоні, Н. Дж. відбулися Загальні Збори Корпорації Одумівської Оселі „Київ”. Збори проводила Президія в складі: О. Шевченко — голова, В. Росинський — заст. голови, І. Зінченко — секретар.

Щорічні Збори відбулися в доброму атмосфері, як попередні. В першу чергу було видно інтенсивні зацікавлення долею Одумівки, ніж будь-коли перед тим. У висліді була жвава дискусія. Виявилось дуже живе зацікавлення Оселею й організацією ОДУМ. Були, правда, закиди, обинувачення, — але де їх не буває, спеціально, коли зроблено явну роботу. Народна мудрість каже, що „Хто не робить, той не помиляється”. До того можна додати, що хто не робить, про того немає що й говорити.

У своєму звіті голова Оселі „Київ” Е. Кальман заявив, що останній рік був переломний в житті нашої Оселі. Важливість цих зборів ще й в тому, що в них взяли активну участь члени Головної Управи ОДУМ-у в ЗСА на чолі з головою головної управи В. Росинським. Вони відкрито критикували Управу Оселі, вказуючи на ті речі, які в їхній опінії й понятті були недотриманнями. Управу Оселі також відкрито опрокидувала закиди й виявляла ті недотримання, які хала Голова на Управу й члени у відповідності до Оселі.

Важливість, цих зборів ще й в тому, що в них взяли активну участь члени Головної Управи ОДУМ-у в ЗСА на чолі з головою головної управи В. Росинським. Вони відкрито критикували Управу Оселі, вказуючи на ті речі, які в їхній опінії й понятті були недотриманнями. Управу Оселі також відкрито опрокидувала закиди й виявляла ті недотримання, які хала Голова на Управу й члени у відповідності до Оселі.

Багато часу було присвячено обговоренню справи будови Української Православної Церкви на Одумівці. Було помітно багато більше зацікавлення цією справою тепер, як це було рік-два тому. В процесі дискусії вия-

О. Шевченко

ЛІТОПИС ОДУМ-У
Рік XII КВІТЕНЬ, 1971 Ч. 2 (27)
Сторінка Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ)
Association of American Youth of Ukrainian Descent, Inc.
Редігус: Олександр Шевченко
Адреса: Annals of ODOM
505 Rolling Hills Rd. Somerville, N.J. 08876

ЗВІТ ГОЛОВИ ОСЕЛІ ОДУМ „КИЇВ” ЗА 1970 РІК

Отець д-р С. Гаюк, духовний опікун ОДУМ-у в ЗСА, промовляв під час Загальних Зборів Корпорації Одумівської Оселі „Київ”. Сидять (зліва): В. Росинський — заступник голови Президії, О. Шевченко — голова Президії Зборів.

Рік 1970-ий я назвав би переломним періодом у житті нашої оселі. У цьому році наш відпочинково-виховний табір був найбільш численним, курси українознавства були дуже успішними, повсякчасно місце і заложено фундамент під будову церкви Святого Василя, переїхав оселю був добрий, рекордне число старшої молоді по суботах і неділях.

Щорічний відпочинково-виховний табір був дуже успішним, у середнім ми мали 42-ох учасників протягом тижня, команда табору також була у добрій складі. Беручи під увагу, що цілі нашої оселі це виховання молоді, ми з певністю можемо сказати, що наші старання увінчалися успіхом. Молоді, зацікавлені таборі впрямую згадували про приємні моменти таборного життя: придбання нового знайомства, яке часто осталося до життя, це були гарні коментарі від гостей і від табору, що в свою міру спричинилося до поглиблення числа відвідувачів оселі. Хочеться відзначити, що добра опінія про наших працівників позитивно відбивається й в наступних сезонах.

Сьогодні ми скрізь чуємо про виховання молоді, про наркотики, демонстрації та інші кримінальні вчинки, про які ми читали на сторінках української й англійської преси, у нашій оселі подібних випадків не зустрічалося, хоч кількість молодих відвідувачів на оселі збільшилася. Це переважно та молоді, що перед кількома роками перебувала у літніх таборах, але тепер, із причини віку, не може бути в таборі. Ця молодіш пошукує й не тільки постійно перебуває на оселі у своєму товаристві.

Для успішного провадження оселі потрібна співпраця між членами управи оселі. Така співпраця була найкращою. Всі члени управи виконували зяті на себе обов'язки сумлінно. Побіч обов'язків канцелярського чи адміністративного характеру вони приймають якнайактивнішу участь у всіх видах праці оселі. Тільки завдячуючи членам управи та ще малим горіти прихильників ми мали змогу успішно утримати оселю. Крім членів Управи ми завдячуємо нашою жінцям, які під проводом Галини Богдан прихилили нашу оселю, спеціально цільно, а також улаштували буфет, який задовольняє наших гостей і, приносить фінансовий прибуток.

З недовідків, це є недовідки відповідної кількості членів прихильників. Їхнім завданням було б доглядати за господарськими справами, допомагати у підготовці оселі, як до літнього так і до зимового сезону, придбання нових членів — прихильників.

Іншим недоліком літнього табору це є замала житлова площа для таборян. Для покращання таборного стану, а разом із тим наших фінансів нам обов'язково потрібно мати ще один барак для таборювачів. Але одним із головних недоліків є замала кількість імпрез. Крім фестивалю мо-

Беручи під увагу, що велика кількість українських відпочинкових оселі знаходиться в околиці оселі „Київ”, православному віровизнання громадянства матиме змогу прийняти на службі Божі. Цей факт збільшить число відвідувачів нашої оселі, заохотить більше число вакаційників, на нашій оселі, а саме головне, — дасть духовне виховання нашої молоді й більш в і д п овідальний Екзекутивній Управі Одумівки. Персонал є одним із головних чинників стану оселі. Він є у постійному контакті із гостями і таборною молоддю. Від нього залежить успіх оселі під час вакаційного сезону. Щороку ми маємо велику труднощі із підшукуванням відповідного персоналу, але завдяки наполегливій праці управи оселі, нам удалося підібрати найкращих працівників. Завдяки їм ми мали гарні коментарі від гостей і від табору, що в свою міру спричинилося до поглиблення числа відвідувачів оселі. Хочеться відзначити, що добра опінія про наших працівників позитивно відбивається й в наступних сезонах.

Об'єднання Демократичної Української Молоді, а разом із тим і оселю „Київ” завдячують Консисторії Української Православної Церкви в ЗСА призначення о. д-ра Семана Гаюка духовним опікуном ОДУМ-у. Завдяки його наполегливій праці фонд будови церкви значно побільшився, що й спричинило початок будови церкви. Із усіх українських відпочинкових оселі, а їх на терені Америки нараховується багато, наша оселя буде першою, яка матиме православну церкву.

Роковини Державності у Норт Дакоті

Бісмарк, Норт Дакота. — Заходами і старанням голови Філії УККА д-ра Антона Жуковського, Губернатор Філії Північної Дакоти Вільям Л. Гай видав 18-го січня 1971 р. спеціальну Прокламацію, яку підписав в присутності делегації: Святослави Жуковської, члена Екзекутивної Філії, УККА, Майка Олішника, стейтового конгресмена і члена Екзекутивної Філії УККА, Павла Петрика, стейтового конгресмена і сканованого Губернатора розіслав копію цієї Прокламації всій американській пресі в стейті, і багато американських щоденників і тижневиків надрукували її, а завідаюча старанням голови Філії УККА вона була відчитана через радіо і телевізії багатьох радіовислених стейту Норт Дакота.

24-го січня ц. р. відслужено у всіх наших церквах спеціальні відправи за Україну. Цього ж дня по полудні були надані спеціальні півгодинні радіопрограми на 3-ох найбільших американських радіовислених, присвячені 52-им Роковинам Незалежності і 52-им Роковинам Соборності України. Радіопрограму виготовив, зареєстрував і промову виголосив, д-р Антон Жуковський, а мистецьке оформлення пісень програми спочивало в руках Святослави Жуковської.

Голова Філії спільно з Степаном Глебичуком, містоголовою Філії УККА, вислав листи до обох сенаторів і конгресменів у Вашингтоні, пригадуючи їм про Роковини Незалежності України. Вони своїми виступами в Сенаті і Конгресі шанували Роковини. Всі американські преси в стейті вислали т. зв. Пресс Реліз і оголошення про радіопрограми. На тій підставі кілька американських щоденників і тижневиків помістили статті про ці Роковини і подали оголошення і час радіопрограм. Крім того вислали до окремих наших родин кілька соток карток-повідомлень про ці святкування, де зазначено час програм на різних радіостанціях. В цей спосіб, всі спільно на великих просторах лучимося в одну громаду для відзначення тих історичних дат.

Одумівська родина збільшується

В січні 1971 р. в родині Кальманів відбулася дуже важлива подія. Подія, яка спричинилася до поновлення християнської родини це одним членом — християнським першого сина Олега.

Зібралася поважна кількість друзів — одумівців і неодумівців, — щоб разом з Батьками малого Олега відзначити це радісне свято. Життя родини Кальманів тісно зв'язане з життям і розвитком одумівської організації, а сьогодні, після придбання Одумівки, навіть не можна собі уявити існування оселі „Київ” без того імені. Е. Кальман — як і всі інші члени родини — дуже успішно виконує роль голови одумівської оселі „Київ”. Мама новохрещеного Олега Ніна з родини Стокальських, також зв'язана з одумівкою.

В неділю 14-го лютого в родині одного з неактивних членів одумівців, голови Головної Виховної Ради ОДУМ-у в ЗСА і члена ЦК ОДУМ-у, відбулося хрещення „їхньої” донечки Лесі. Родина Павленків — це фактично втілення ОДУМ-у, по-

О. Шевченко

Літні табори ОДУМ-у в ЗСА

Референтура Юнацтва при Головній Управі ОДУМ-у в ЗСА повідомляє, що:

а) Курси Виховників Юного ОДУМ-у мають відбутися в дніх від 27-го червня до 11-го липня 1971 р. Найбільш правдоподібно ці курси відбудуться на Одумівці.

б) Відпочинково-Виховні табори на оселі „Київ” відбудуться від 11-го липня до 15-го серпня 1971 р. Вік дітей від 7-и до 17-ти років.

Літні табори ватр „П'ятиріччя оселі” й посвячення місії під церкву німких імпрез не було. Імпрези, перш за все, притягають велику кількість громадянства, що в свою чергу дає фінансовий зиск, а що важніше, знайомить їх із нашою оселею, що й у майбутньому може забезпечити більше число відвідувачів і вакаційників та більше число таборян.

На закінчення подаю мої пропозиції. Потрібно придбати якнайбільше число членів — прихильників оселі, це й буде запорукою розвитку нашої оселі. Присвятити велику вагу рекламі оселі. Це вимагає великих коштів, однак насильді добрі реклами є завжди позитивні.

Зорганізувати всі сили для закінчення будови церкви Святого Василя. Церква притягне більшу кількість громадянства, а акт посвячення буде історичною подією, що дуже позитивно вплине на життя нашої оселі.

У скорому майбутньому побудувати принаймні ще один барак у таборі. Сподіваюся, що частину фінансових засобів для будови призна-

чить Центральний Комітет ОДУМ-у.

Ми мусимо приложити всі старання для того, щоб якнайбільша кількість імпрез відбувалася на оселі. На цей рік пропоную улаштувати урочисте в і д с яткування спільною оселею. Зробити величаву імпрезу відкриття сезону на оселі, улаштувати пікнік, зустріч старших одумівців, фестиваль молоді, пленарний з'їзд ОДУМ-у, зустріч ОДУМ-у ЗСА й Канади тощо.

Від себе особисто хочу подякувати всім членам управи, а саме панам: Є. Євсєєву, Ф. Корсуню, М. Граурові, П. Левченкові, В. Гаврилкові, В. Дорошенкові, П. Стокальському, В. Жибуртові, В. Киреюві й всім іншим, що спричинилися для розвитку нашої оселі. Їхня відданість й посвяти були понад усі сподівання. Спеціальна подяка Івані Гладуно-вій, який у час моєї відсутності перейняв керівництво оселі.

Вірю, що новообрана управа докладе усіх зусиль для розбудови нашої оселі. Бажаю успіху у цій великій і благородній ділі.

Голова оселі „Київ” Євген Кальман

УКРАЇНСЬКА ПРОБЛЕМАТИКА НА IV РІЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ АААС

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ці з відповідним університетом. Це саме роблять життєві наукові інституції. Велике зацікавлення учасників з'їзду виставкою наукових праць про Україну вчить нас, що тільки неперіодичні мають голосу. Варго відмітити, що завдяки виставці редакція журналу „Український Історик” придбала декілька нових співробітників, американських учених, які вивчають українську проблематику.

Вікні треба ще згадати, що в рамках з'їзду відбулася окрема сесія бібліотеків — славистів з доповідями йгра Верити і д-ра Турчинна, за які українські доповіді критично обговорили кілька славистів.

СМЕРТЬ ГЕНІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

широко відчинив двері до нових світів, цілком незаних до того часу. Прем'єра „Священної Весни” у травні 1913 р. в Парижі була не менше революційною, як сам твір: вона викликала найбільший скандал, відомий в історії музики: від перших звуків твору почалася в залі загальна біжка — між прихильниками й противниками Стравінського, — в якій брала участь не тільки публіка, але й чималі відділи поліції... Не зважаючи на це, коли „Священна Весна” виконували рік пізніше у концертному виконанні (як його виконують тепер в цілому світі), у цьому самому Парижі, під тим самим диригентом (П'єр Монте, то твір прийняв ентузіастично, вітаючи і оплескуючи композитора як нового суперпостоло сучасної музики).

Автор цих рядків мав нагоду бути свідком такого ентузіазму — і його активним співучасником! — під час першого виконання „Священної Весни” у Берліні 1922 р. Від того часу цей твір належить до т. зв. „зализано” репертуару найкращих оркестрів культурного світу, де давалися на те, що під час його виконання майже завжди можна помітити декілька старих — чи радше старих — людей, які тиляхенько виходять з залу, не витримуючи електризуючої атмосфери, що її завжди викидає виконання цього гігантського твору.

Творчість Стравінського незвичайно різноманітна багатством стилів і підходів до кожного нового твору, і тому кожний його черговий твір був цілком відмінним від попереднього, завжди хвилюючий, зовсім новий і новаторський. Отже... джазова „Історія Солдата” для семи інструментів... весільна кантата „Сватання” для хорів, чотирьох фортепіано й групи ударних інструментів... балет „Пулчічелла”, побудований на темах Перголазе (XVIII ст.), майже багівський фортепіановий концерт... ораторія „Король Едип”... „Симфонія Псаломів” для духових інструментів... опера „Рейкс Прогрес” у ніжньому бароковому стилі музики Моцарта... і т. д. — довершували сотні творів великого масштабу. Кожний з цих творів, не зважаючи на його джерела й основи в музиці Моцарта, Чайковського чи інших, був таким притаманним прикладом творчості й оригінальності Стравінського, що, як згадано, кожний з

сучасних композиторів — очевидно поступових, не консервативних у своєму підході до музики — не міг не подивитися на нього, хоча б, щоб вивчитися на нього — цілком аналогічна ситуація, як це було у другій половині минулого століття з Вагнером, вплив якого на всю музику був не обмежений — аж поки проти його романтики й музичних теорій перші спроби протиповідали робити французькі імпресіоністи Дебюссі й Равель, а остаточно і абсолютно цей спротив закінчив Стравінський своєю творчістю, в основі якої були не романтично-емоційні „почування”, а, як колись у Баха, твереза логіка.

Подібно як Вагнер, а ще раніше Бетховен, Стравінський був дуже самовпевнений і завжди свідомий свого значення та місця в музиці. Як вони обидва, так і він не переносив критики, глузуючи з тих карликів, що мали сміливість критикувати велетні...

Пішучи про свою власну творчість, автор цих рядків неодноразово заявляв, що найбільшими подіями в його розвитку і рості, як музики-композитора, було ще за гімназійних років прослухання авторського концерту Кароля Шимановського, а оскільки — перше знайомство з „Священною Весною” Стравінського. Ці дві події оформили його музичний світогляд і це до сьогодні є найважливішими в його житті професійного музики.

Таким самим вплив мала музика Стравінського і на Бориса Лятошинського, як це він не раз заявляв у розмовах з автором цих рядків. І низка інших сучасних українських композиторів вчилися на творях Стравінського — очевидно ті, які бажали йти з духом часу і поступу, не задовольняючись романтикою фольклору і традиційно патрістичних гасел, які з музикою нічого спільного не мають і яким у ній не місце.

В українському суспільстві, далекому від музики взагалі, а сучасно-модерної зокрема, дуже обмеженому в музичному смаку й розумінні й незвичайно консервативному в підході до музики взагалі, ім'я Ігоря Стравінського це, безсумнісно, порожній звук. Варто його запам'ятати не тільки як найбільшого репрезентанта сучасної музики, але й як одного з найбільших геніїв світової музики.

Приклад гідний уваги

Рочестер, Н. П. Українська громада добра і жертвенна, вже неодноразово докладала і вказала другим громадам у Північній Америці, як можна отримати приємне і пожиточне. Від ряду літ, тут спеціально покликані Комітет „Червоної Калини”, а реалізатором — трудолюбиві жінки, організовані у таких жіночих організаціях: Золотому Хресту, СУА ч. 47, СУА ч. 46, ОЧСУ, як також ветерани ОБВУА, Дивізійники, Т. во УПА, Студентська Громада стараються їм допомогти.

Борис Губка голова відділу ФКУ

МАЛЕНЬКА БІБЛІЙНА КРАЇНА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

лише 12% прибутків, майже половина його населення це селяни. Врожайної землі небагато, вона більше гориста, кам'яниста. Тому уряд встановив згаданий вище „Зелений План“, щоб заліс-

го всього залишилися невеличкі ліски.

Ливанський державний прапор представляє собою дві червоні смужки, одна згорні, друга знизу, а посередині ширша біла смужка. На білій смужці зображений азелетський „Кедр Ісуса“. Цей велепень все ще росте на схилі гори в Башарі, в ліску, в якому є ще 400 кедрів.

На схилах гір плекають селяни різні рослини та абрикоси. Ливанці робили на схилах гір уже сотки років тому укріплені стінами тераси, на які насипали прикрасу землі. Одне, яких 175 тисяч акрів таких терас залишилися неуправляваними, коли селяни почали переходити до міста або емігрувати за море. Кам'яні стіни розсипалися, а землю, яку наносили дбайливі прапредики, зміли дощі.

(Кінець).

Купуйте в підприємстві, які оголошують в „Свободі“!

Увага! ЧИКАГО і ОКОЛИЦІ! Увага!

Парафія св. Володимира і Ольги
повідомляє цілу Українську Громаду,
що в День Воскресіння Христового
в НЕДІЛЮ, 18-го КВІТНЯ 1971 р.

— відбудеться —

від год. 1-ої до 2-ої по пол.

ТЕЛЕВІЗИЙНА ПЕРЕДАЧА
УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЛИКДЕНЬ

В ПРОГРАМІ: о. Душа-гір, хор Юначок „ЧЕРЕМ-
ШНА“ під кер. О. Лебедюк, хор „ПРОМЕТЕИ“
під кер. Р. Андруха, традиційні танці, хоріводи,
декламації.

ПАРАФІЙНА РАДА

ВЕЛИКДЕНЬ

В ПАРАФІЇ

ПРЕСВЯТОЇ
ТРОЦІ

В КЕРГОНКСОНІ

на СОЮЗІВЦІ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР, год. 7-ма веч. —
Христові Страсти, 12 Святих про
мук і смерть Христа.

ВЕЛИКА П'ЯТНИЦА, год. 7-ма веч. —
Вечірня і виставлення Плащаниці.
ВЕЛИКА СУБОТА, 8-ма год. рано —
Служба Божа.

ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДА НАШОГО
ІСУСА ХРИСТА

9 год. ранку — Воскресна Утриня і
Архирейська Служба Божа, що її
відбудуть Пресвітерський Кир
Поспе і МОНДОК.

СВІЧЕННЯ ПАСОК у Велику Суботу,
год. 4, 5 і 6 по пол. — на Велик-
день після Служби Божої.

НАГОДА ДО ВЕЛИКОДНЬОЇ СПОВІ-
ДІ перед і після кожної Богослужби
в четвер, п'ятницю і суботу.

О. ІВАН МАК, Душастир

Заклик до мирян і молоді Помісної
Української Католицької Церкви в ЗСА

Тому, що дотепер наші спроби та петиції до Апостольської Столиці в обороні прав Помісної Української Католицької Церкви викликують у Ватикані слабкий резонанс, українські миряни і молодь змушені заговорити голосніше, цим разом під патлатою Апостольського Делегата Архископа Луджі Раймонді у Вашингтоні, Д.К. Маніфестацію мирян і мо-

лодь, що почнеться о год. 12-й в полудні в суботу 17 квітня ц. р. ми:

Українці! Кличемо Вас на

ВСЕНАРОДНУ
МАНІФЕСТАЦІЮ

під Апостольською Делегатурою

у Вашингтоні

3339 Massachusetts Avenue

в суботу, 17-го квітня 1971 року

Початок о год. 12-й вполудне

Закінчення 24 години пізніше, в неділю о год. 12 впол.
Кличемо всіх, кому дорога права Української Католицької Церкви: СКВУ, УККА, всі церковні громадські організації, студенти, пластуни, сумівці.

ПРОГРАМА МАНІФЕСТАЦІЇ ТАКА

1. Від год. 12-1 — Відкриття
2. Від 1-4 — Масова демонстрація з транспарантами перед палатою Апостольського Делегата
3. Від 4-6 — відпочинок
4. 6-9 — Продовження маніфестації з свічками і смолоскипами
5. 9-12 — Відпочинок
6. 12-1 — Великодні Служба Божа
7. 1-11 — Демонстраційні стійки із свічками перед палатою Делегатури
8. 11-12 — Закриття з промовою і від'їзд додому

УКРАЇНЦІ! Прийдіть до Вашингтону і подайте світові нашу справедливу і законну вимогу щоб наших єпископів Помісної УКЦеркви призначав Синод Української Католицької Церкви на чолі із Верховним Архископом Йосифом Сліпим.

В СУБОТУ, 17-го к. м. всі шляхи ведуть до Вашингтону:
ПІСЛЯ ФІЛАДЕЛФІЇ — ВАШІНГТОН:
СТУДЕНТСЬКИЙ КОМІТЕТ АД ГОК
ЗА ПОМІСНІСТЬ УКЦ

Автобуси виїжджають із всіх близьких міст східної Америки. Згодуються згодитися на автобуси 1-й клас поїздяться в суботу о год. 4 по пол. 2-й клас поїздяться в неділю о год. 12 вполудне.

В Нью Йорку просимо телефонувати до „Веселки“ тел. 228-9882. Субота, від'їзд 7:30 з Нью Йорку. В Філадельфії до кінотару „Орбон“ тел. GL 5-9556. 763-1165.

В Ньюарку: тел. 374-1807, 762-1556.

нення її ролі і значення на форумі Вселенської Католицької Церкви, і ми заявляємо, що свячення о. Івана Стаха без апобати Верховного Архископа Йосифа Сліпного і Синоду вірних Владик цю кризу ще більше поглибить;

— вважимо всіх членів Вселенської Католицької Церкви на Голгофту нашої Церкви в Україні та в діаспорі;

— ще раз задокументуємо непохитну відданість і вірність нашому Нормоєрарху, Верховному Архископові Кир Йосифові Сліпому та Синодові вірних нашої Церкви Владик і пригадаємо наш обов'язок боронити правопорядку в ній.

Достойні Миряни і дорога Молодь! Підтримаймо цей шляхетний виклик спротиву наших студентів — Студентського Комітету Ад Гок за помісність Української Католицької Церкви, нашою кількохгодинною участю у Вашингтонській маніфестації! Зрозуміймо, що не гарними словами, ані довгими заявами, але позитивно дією ми охоронимо нашу Церкву перед її тотальною ліквідацією.

Красна Управа Товариства за патріархальний устрій УКЦеркви

ВІРНИЙ П. ФЕДОРЧУК В

КОЛЕДЖОВИЙ ВИДАННІ

Обурю. Н. П. — Англомовні вірші молодого студента з Обурю Петра Федорчука будуть поміщені в річний антології „Модерна поезія“ 1970-71, що її незабаром опублікує Обурю Коммюніті Коледж, про що повідомлено в газеті „Обурю Коледжівс“ з 1-о квітня. У тій антології будуть опубліковані два його вірші, антологія розходиться серед зацікавлених у ЗСА, Канаді й ін. англомовних країнах. Петро Федорчук тепер 18 років, і це вже вчетверте публікуються його англомовні поезії, а писати він почав 8 років тому. П-во Федорчука живуть в Обурі.

„Провокатори“

„Радянська Україна“ з 2-го квітня надрукувала вістку з Англії під наг. „Овації глядачів і злостування провокаторів“. У ній розповідається про виступи в Лондоні Ансамблю пісні й танцю Київської військової округи, які подобаються глядачам, але „не самі тільки овації припадають нашим артистам“.

Виявляється, що кожний виступ того ансамблю пікетиують представники Жидівської Ліги Оборони, роздаючи листівки, в яких насвітлено СССР, як в'язницю народів згадано про переслідування жидівського населення тощо. Щоб поборювати пікетників і їхні „наклепи на адресу СССР“, представники ансамблю скликають пресову конференцію в Лондоні й дали гідну відсіч сюртестним наклепам.

З Вашингтону повідомили, що найбільш небезпечними стейтами в ЗСА відносно імовірних випадків землетрусу є такі стейти: Каліфорнія, Аляска, а також Невада, Вашингтон, Монтана, Вайомінг і Юта.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДІЛІ В ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.
і глибокому смутку повідомляє,
що 12-го квітня 1971 р. відійшов на вічний спочинок

св. п.

РОМАН КАЧМАРСЬКИЙ

виступив громадський діяч, кол. політв'язень, довголітній член Управи Відділу УККА в Джерзі Сіті, голова місцевого Відділу Т-на за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви.

Закликаємо Громадянство взяти участь в похоронних обрядах.

Родичі Покійного висловлюємо щирі співчуття.

В ПОШТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
мояго Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

бл. п.

Д-ра Володимира Романа
АВДИКОВСЬКОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

і ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЬЮ ЙОРКУ, Н. П.
(при 7-й вулиці)

в четвер, 22-го квітня 1971 року

Перша, Співана Служба Божа, о год. 7:30 рано,
Друга, Читана Служба Божа, о год. 7:30 рано,
на тій запрошує Рідню, Приятелів і Знайомих
в неспокійному смутку

Дружина МАРІЯ

ШИКАГО, ІЛІНОІС і СУСІДНІ СТЕЙТИ!!!

Неділя, 25-го квітня 1971 року

РИТМ УКРАЇНИ

СВІТОВОЇ СЛАВИ

КУБАНСЬКІ КОЗАКИ

при співучасті славних мистців-одитів

Роми Прийми-Богачевської, Галини Минаїв-Андреадіс,
Марії Цісик, Тадея Комаря і його оркестри з Вінніпегу

Спонсор турне: ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Ця небуденна мистецька імпреза відбудеться

в Шикаго, в неділю, 25-го квітня 1971 р., о год. 8-й веч.

в аудиторії Оркестра Гол

ORCHESTRA HALL — 220 So. Michigan Avenue, CHICAGO, Illinois

Висхідне і дешеве підземне паркування напроти будинку

Квитки вступ до будинку в Кас „Самомом“ (Стор. Ченс-те „Делта“),
Український Концерт та в Кінотарі М. Делінола

Молодечий Відділ 18 СУА в Пассейку, Н. Дж.

повідомляє, що

ГАВАЙСЬКИЙ ЛЮАВ

переджений з 17-го квітня 1971 року

на 15-го травня 1971 року

та відбудеться в ЗА.П. ST. NICOLAS UKRAINIAN CATHOLIC SCHOOL

110 President Street, Passaic, N.J.

Оркестра „ВЕСЕЛКА“

Вступ \$4.00, студенти \$2.00

Увага!

КОМІТЕТ СВЯТКУВАННЯ 20-ТІЛЛІТТЯ

Увага!

ПЛАСТОВОЇ СТАНЦІЇ НЬЮАРК-ПВІНГТОН, Н. Дж.

повідомляє, що

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

підніється ТОЧНО о год. 4-й, в неділю, 25 квітня ц. р.

в ресторані „Нестор-а“, в Сінган, Н. Дж.

коло перехрестя доріг 23 і 46

Програма буде скорочена, щоб учасники бенкету мали можливість взяти участь в концерті дівочого хору „СРІЩАН ЗІЛІЯ“

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ

В неділю 25-го квітня 1971 року

на цвинтарі Церкви - Пам'ятника

в С. БАНД БРУКУ, Н. Дж.

буде відправлена

СПІЛЬНА ПАНАХИДА

ЗА ДУШІ НАШИХ ПОПЕРЕДНИКІВ І
ПОХОВАНИХ НА ЦЬОМУ ЦВИНТАРІ

ПОРЯДОК ВІДПРАВ

Год. 10-та ранку — Архирейська Св. Літургія.
Год. 12-та дня — Процесія до центрального хреста на
цвинтарі, перед яким буде відправлена СПІЛЬНА
ПАНАХИДА.

Год. 12:30 по пол. Початок відправ Панахиди над
окремими могилами.

КОНСИСТОРИЯ УКРАЇНСЬКОЇ

ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в США

Дізнаюся сумною вісткою з Членствами ОЖ ОЧСУ та
Українським Громадянством,
що в суботу, 3-го квітня 1971 р. невідомо відійшла від нас у Вічність
на 61-му році життя в Помпері, Н. П.

бл. п.

КАТЕРИНА з ПАЦЛАВСЬКИХ СТРИЙСЬНА

Голова Контрольної Комісії місцевого Відділу ОЖ ОЧСУ

ПАНАХИДІ були відправлені 5 і 6 квітня 1971 року в похоронному відділенні
Душинського при 111 Помпері Елмо, Помпері, Н. П.

ПОХОРОН відбудеться 7-го квітня 1971 року з церкви св. Михайла, в офісі на
цвинтарі Мунт Гупі в Помпері, Н. П.

Горем опечалений Родичі складаємо щирі висловні співчуття.
УПРАВА і ЧЛЕНКИ ВІДІЛУ ОЖ ОЧСУ в ПОМПЕРІ, Н. П.

ГОЛОВНІ УПРАВИ: ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ • СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ
УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

ЗАПРОШУЮТЬ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НА

ВЕСНЯНИЙ РАВТ

Під час Равту вибір МІСС СУСТА

Субота, 24-го квітня 1971 року
о год. 9-й вечора

В залах Grand Ball Room

Park Sheraton Hotel

870 7th Avenue at 56th Street

New York, N.Y.

Оркестра „АМОР“

Вступ — \$10.00, студенти: \$5.00

Зголошення просимо вислати до 15-го КВІТНЯ ц. р. на адресу:

B. Shebunchak, M.D.
174 Washington Street
Bloomfield, N.J. 07003
Tel.: (201) 749-3535

або W. R. Hnatkowsky
32 — 09 Bell Blvd.
Bayside, N.Y. 11361
Tel.: (212) BA 4-7369

або Miss Kvitka Semanyshyn
489 Richmond Avenue
Maplewood, N.J. 07040
Tel.: (201) 762-3154

МЕРИ ПРОСИМО ВИПОВНЯТИ НА

Ukrainian Medical Association of North America, або
Ukrainian Engineers' Society of America, Inc., або
Federation of Ukrainian Student Organizations of America.

